

DANIŞMA MECLİSİ S. Sayısı : 390

Danışma Meclisi Üyeleri Recep MERİÇ ve 32 Arkadaşının; Muhsin Zekâi BAYER, Hayati GÜRTAN ve 10 Arkadaşının; Nurettin ÂYANOĞLU ve 9 Arkadaşının 31.8.1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifleri ve Adalet, Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonları Raporları. (2/71, 2/60, 2/62)

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

«6831 Sayılı Orman Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bazı maddelerinin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin kanun» teklifimiz ile gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını arz ederiz.

Recep MERİÇ

Mümin KAVALLALI

Muhsin Zekâi BAYER

Abbas GÖKÇE

Osman YAVUZ

Erdoğan BAYIK

Nurettin ÂYANOĞLU

Adli ONMUŞ

İbrahim GÖKTEPE

M. Ali Öztürk TEKELİ

Ertuğrul Zekâi ÖKTE

Nihat KUBILAY

Turgut ORAL

Nazmi ÖNDER

Fehmi KUZUOĞLU

Lütfullah TOSYALI

Lâmi SÜNGÜ

İbrahim ŞENOCAK

İsmail ŞENGÜN

Necmettin NARLIOĞLU

Doğan GÜRBÜZ

Feridun GÜRAY

Hilmi SABUNCU

İhsan GÖKSEL

Halil AKAYDIN

Mahmut Nedim BİLGİÇ

Dr. Mehmet AKDEMİR

Enis MURATOĞLU

Halil Erdoğan GÜREL

Fikri DEVRİMSEL

Şener AKYOL

Nuri ÖZGÖKER

Ali DİKMEN

31.8.1956 TARİHLİ VE 6831 SAYILI ORMAN KANUNUNUN BAZI MADDELERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNE VE BAZI MADDELERİNİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA İLİŞKİN KANUN TEKLİFİNİN GEREKÇESİ

GENEL GEREKÇE

Devlet ve Halk ilişkilerini düzenleyen kanunlar zaman içinde etkinliklerini kaybetmekte, bilhassa hızlı gelişen toplumlarda kanunların süratle değiştirilememesi nedeniyle kanunu uygulayanlarla kişiler arasında sonu gelmeyen çekişmeler başlamakta ve devam etmektedir.

Zaman içinde etkinliğini kaybeden kanunlardan bir tanesi de 6831 sayılı Orman Kanunudur.

Bilindiği üzere, 1937 yılında yayımlandığı sıralarda modern bir kanun kabul edilen 3116 sayılı Orman Kanunu, uzun zaman bu vasfını sürdürmüş ise de bu yasa ile orman köylülerine verilen hakları kapsayan maddeler 3444 ve 5653 sayılı kanunlarla değiştirilmiş, bu kanunların yerine ikame edilen 6831 sayılı Orman Kanununun da 7395, 1444, 1744 ve 1906 sayılı kanunlarla bazı maddeleri değiştirilmiştir.

Orman işletmeciliği şartlarının tahakkuku için köylü haklarının kaldırılması lazım gelirken 3116 sayılı Kanunun neşrinden sonra yürürlüğe konan bütün kanunlar bilakis köylü haklarını artırmış, artan haklar suiistimal ve zorlamaları da beraber getirmiştir.

7 Kasım 1982 tarihinde halkoyu ile kabul edilerek yürürlüğe giren T. C. Anayasasının gerek 10 uncu maddesindeki kanun önünde eşitlik anakuralına aykırı olan bu durumun düzeltilmesi, gerekse 169 ve 170 inci maddelerdeki ormanlarla ilgili anakurallara uygunluk ve işlerlik sağlanması bir zaruret olarak ortaya çıkmıştır.

Yürürlükteki kanun hükümleri ile kadastro işlerinin yürütülmesi, cezaların yetersizliğinden her sene artan açma, kesme, otlatma gibi suçlar sebebiyle ormanların korunması, kaynak yetersizliğinden ormanların istenilen şekilde yenilenmesi ve ıslahı (Ağaçlama-imar-bakım) mümkün olamamaktadır.

Orman Kadastro Komisyonlarına işlerlik kazandırarak sınırlama işlerini süratlendirmek, ormanlarını koruyan köylülere haklarını makul fiyatlarla ve şartlı olarak vermek, cezaları 2248 sayılı Kanunla belirtilen seviyede artırarak orman suçlarını önlemek, kanunun yüklediği görevleri tam olarak yerine getirmek için Genel bütçeden yardım görmeyen Orman Genel Müdürlüğüne kaynak yaratmak, orman sayılmayan yerlerden yapılacak kesimleri disipline etmek, elde edilecek kaynakla ağaçlandırma programlarını gerçekleştirmek, Orkney çalışmalarını başarılı hale getirmek gayesiyle 6831 sayılı Orman Kanununun işlemeyen, ihtilat ve ihtilaflar yaratan doğrudan doğruya veya dolaylı olarak ormanların tahribine sebep teşkil eden maddelerinin değiştirilmesi gerekli görülmüştür.

MADDE GEREKÇELERİ

1 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci fıkrasında orman tarif edilmekte, ikinci fıkrasında ise bentler halinde Orman sayılmayan yerler sıralanmaktadır. Bu bentlerden;

(D) bendi: Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklarda ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerlerin orman sayılmayacağı belirtilmektedir.

Ancak kanunun yürürlüğe girdiğinden bu yana yapılan uygulamalar göstermiştir ki, çeşitli nedenlerle gittikçe tahribolan ormanlık sahalarda ileriye dönük arazi kazanma düşüncesiyle mevcut mezarlıkların yanı sıra yeni mezarlıklar ihdas edilmeye çalışılmaktadır. Ayrıca sağlık açısı yönünden büyük önem arz eden mezarlıkların da ilgili mevzuat gereğince tescilli olmaları gerekmektedir. Bu nedenle D bendi metnine «Devlet Ormanlarına bitişik olmayan tescilli» ibaresi dahil edilmiştir.

(F) bendi: Sahipli ziraat arazisi olarak kullanılan ve dağınık, yer yer küme ve sıra halinde bulunan her nevi ağaç ve ağaçcık nevelerinin bulunduğu yerlerin orman sayılmayacağını belirtmektedir. Bentte geçen sahiplik hususunda, ne anlaşılacağına açıkça belirtilmesi uygulamada meydana gelen bir çok anlaşmazlıkları oradan kaldıracağından, bent metnine bu hususu açıklayıcı düzenleme getirilmiştir.

(G) bendi: Bu bentte de yer alan «Sahipli arazi» ibaresinden neyin kastedildiğinin açıklığa kavuşması için bent metnine «Tapu ile» ibaresi ilave edilmiştir.

(I) bendi: Hususi kanunu gereğince devlet ormanlarından tefrik edilecek olan, imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar; orman sayılmamaktadır.

Bu bentteki; «...ve edilecek olan...» ibaresi yanlış yorum ve uygulamalara, bazı karışıklıklara, kadastrası yapılmış ve kesinleşmiş ormanlarda bu tür yerlerin yeniden tespit ve tefrikine yol açabileceği düşüncesiyle metinden çıkarılmıştır.

Esasen bu gibi sahalara, 334 sayılı Anayasanın yürürlüğe girdiği 15.10.1961 tarihine kadar Devlet Ormanlarından tefrik edilmiş, isteklilerine tevzi olunmuş imar edenlere temlik edilmiştir.

Anayasanın yürürlük tarihinden sonra (I) bendi ve bu bendin matufu 1528, 3573 ve 6777 sayılı kanunlar, Anayasanın, «Orman sınırlarında hiçbir daratılma yapılamaz» hükmüne aykırı görülerek uygulanmamış, bu alandaki çalışmalar sadece, daha önce tespiti yapılmış olan delicelik, sakızlık ve harnupluk sahaların müteakip işlemlerinin tamamlanmasına inhisar ettirilmiştir.

Birinci maddenin (I) bendinden ayrı ve farklı olarak, 2 nci maddeye göre, 15.10.1961 tarihinden önce zeytinlik ve fıstıklık haline gelmiş yerler, gerek sınırlaması yapılmış ve kesinleşmiş ve gerekse sınırlanması yeni yapılan ormanlardan sınır dışına çıkarılmaktadır.

2 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddenin 2 nci fıkrasında «Evvelce sınırlaması yapılmış ve fakat yukarıdaki fıkra hükümlerine uymadığı Orman Bakanlığınca veya vaki müracaatlar üzerine anlaşılan sınırlamaların düzeltilmesi, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç on yıl içinde orman kadastrası komisyonlarınca yapılır. Bu düzeltme sonunda orman sınırları dışına çıkarılacak yer, sınırlaması itirazsız kesinleşmiş tapulu arazi, ise mülkiyet tekrar tapu sahiplerine intikal eder» hükmü yer almaktadır.

7 Kasım 1982 tarihinde halkoyu ile kabul edilerek yürürlüğe giren T. C. Anayasanın 169 ve 170 inci maddelerinde yer alan ormanlarla ilgili anakurallara uygunluk ve işlerlik sağlamak üzere değişiklik yapılması gerekmiştir.

Evvelce yapılmış sınırlamalar bir program dahilinde gözden geçirilmekte, maddenin 1 inci fıkrasında belirtilen niteliklere sahip tarım alanlarını (tarla, bağ, meyvalık, zeytinlik gibi), otlak, kışlak ve yaylakları, toplu yerleşim sahalarını müracaat olsun veya olmasın, konu Bakanlığa intikal etsin veya etmesin sınır dışına çıkarmakta ve sınır düzeltmelerini yapmaktadır. Bu bakımdan maddenin 2 nci fıkrasında yer alan «...Orman Bakanlığınca veya vaki müracaatlar üzerine...» ibaresi gereksiz ve faydasız bir fazlalık teşkil etmekte, metinden çıkarılması gerekmektedir.

Aynı fıkranın sonundaki ibare; «Sınır dışına çıkarılan yer, sınırlaması itirazsız kesinleşmiş tapulu arazi ise, mülkiyetinin eski tapu sahiplerine intikalini» öngörmekte, böylece ölmüş, kaybolmuş bir hakkı yıllar sonra diriltmekte, hak düşürücü süre müessesesini zedelemekte, haksız veya yanlış talepleri teşvik etmekte, orman kadastrasını ihtilafları kesinkes ortadan kaldırmayan, işlemez bir kamu hizmeti haline getirmektedir.

Değişken sınırlı, her yere uyarlı, hukuken geçersiz tapuların, kötü niyetli kimselerin elinde, orman kadastrasını yozlaştırmasına etkisiz ve verimsiz hale getirmesine imkân vermemek, günlük politikanın bu hükmü ile idarenin içine sokulmasını önlemek, esasen mevcut olmayan bir hakka vücut verecek suistimalleri önlemek için bu ibarenin bütünü ile metinden çıkarılması uygun görülmüştür.

Kadastrası Komisyonlarınca ikinci maddeye göre yapılacak sınır dışına çıkarma ve sınır düzeltme işlemlerinin hukukî mahiyetini, bu işlemlere kimler tarafından hangi sürelerde ve hangi mercilerde itiraz edilebileceğini belirtmek ve uygulamadaki tereddütleri gidermek amacı ile ikinci fıkraya bir ilâve yapılmasında yarar görülmüştür.

7-12 maddelere göre yapılacak orman kadastrası ile, ikinci madde uygulamasının birlikte yapılacağı belirtilmek suretiyle 3 üncü fıkraya açıklık getirilmiştir.

Maddenin 5 inci fıkrasında; «Yanan orman sahalarında bu madde hükümlerinin kesinlikle uygulanmıyacağı» belirtilmektedir.

Maddeye ayrıca, yanan orman sahalarında, Muhafaza ormanı, Millî Park olarak ayrılan, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlarda ve 3 üncü madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde bu madde hükümlerinin uygulanamayacağı esası getirilmiştir.

7 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin 1 inci fıkrasında, herhangi bir sebeple sınırlama dışı bırakılmış ormanlık alanların kadastrusunda kadastro komisyonları tarafından yapılacağına dair bir ek yapılmış ve böylece bir boşluk doldurulmuş ve uygulamadaki tereddütler giderilmiştir.

Maddenin 2 nci fıkrasına göre orman kadastro komisyonları bir başkan ile altı üyeden oluşmaktadır. Komisyonlar bu teşekkülü ve üye sayısı ile hizmeti ağırlaştırmakta, güçleştirmekte ve hizmet maliyetini gereksiz yere yükseltmektedir. Esas üyelerden bazıları kadastro konusunda herhangi bir ve tecrübeye sahip bulunmamakta, politik etkilere açık bulunmaktadır. Ayrıca komisyon bünyesinde bulunması ozrunlu görülen hukukçu üyelerin temin edilememesi komisyon çalışmalarını engellemekte hatta durdurmaktadır. Bu nedenle kadastro komisyonları kuruluşunda bulunan Hukukçu Üye ve İl Genel Meclisi Üyesi ile mahallî Ziraat Odası Başkanı veya Üyesi çıkarılmış ve fıkra buna göre düzenlenmiştir. Okulları 30 yıl önce kapatılan ve halen başka görevlerde çalışıp bu göreve atanabilecek çok az sayıda Mühendis Muavini kaldığından, madde metninden «Mühendis Muavini» deyimide çıkarılmıştır.

Orman kadastrusunun en ağır ve en mühim işi, genç ve tecrübesiz elemanlardan oluşan ekiplere yüklenmiş bulunmakta; bu ise isabetli kararlar oranını düşürmekte ve netice sınırlamanın esas çözümünü, bağlı bulunduğu komisyonlara bırakmakta bu durum ise zaman, emek ve para israfına yol açmakta, sınırlamanın biran önce sonuçlanmasını engellemektedir. Bu nedenle ekipli çalışma sistemi kaldırılarak fıkra buna göre düzenlenmiştir.

8 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Birinci fıkradaki «Orman Bakanlığı» tabiri «Tarım ve Orman Bakanlığı» olarak, altıncı fıkradaki «Ekiplerin» tabiri ekip kuruluşu kaldırılarak komisyon kuruluşu şekline dönüldüğünden «Komisyonların» şeklinde değiştirilmesi uygun görülmüştür.

9 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırılarak bu hizmetin orman kadastro komisyonları tarafından yürütülmesi öngörüldüğünden maddenin birinci fıkrasındaki ekipler ve görevleri tabirleri kaldırılarak metinden çıkarılmıştır.

Orman sınırlaması esasında komisyonlarca arazide tesis edilen orman sınır noktaları vatandaşlar tarafından tahrip edilmekte ve yerleri değiştirilmekte böylece orman sınır noktalarının yaşatılması ve ileriki yıllarda orman sınır noktalarının uygulaması güçleşmektedir. Bu nedenle maddenin son fıkrasına sınır noktalarının muhafazasına ilişkin yasaklayıcı yeni bir hüküm ilâve edilmiştir.

10 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

7 nci maddenin değişiklik gerekçesinde belirtilen nedenlerle, ekip sistemi kaldırıldığından 10 uncu maddenin ek üç fıkrası birleştirilmiş dört, beş, altı ve yedinci fıkralar ise tamamen metinden çıkarılarak madde metnine yeni bir düzenleme getirilmesi zorunlu görülmüştür.

11 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırıldığından ekip tabiri madde metninden çıkarılmıştır.

Uygulamada eski maddenin tebligat ile ilgili hükmü, orman kadastro hizmetini uzatıcı ve aksatıcı mahiyette görüldüğünden çoğu defa ilgililere şahsen tebliğ yapma olanağının da bulunmayışı esasen bu çalışmaların çeşitli yayın ve mutad vasıtalarla duyurulması nedeniyle «maddedeki tebligat usulünde» değişiklik yapılmıştır.

Maddenin 2 nci fıkrası kademeli tahdide göre tedvin edildiğinden kaldırılarak yeni bir düzenleme getirildiğinden itirazların doğrudan ilgili mahkemelere yapılması esası öngörülmüş ve 2 nci fıkra buna göre tedvin edilmiştir.

Maddede itiraz davaları için açıklayıcı hususlar dar tutulduğundan uygulamada gerek vatandaş tarafından gerekse idare tarafından büyük zorluklarla karşılanmaktadır. Bu maddeyle ilgili en büyük sorun husumet sorunudur. Vatandaşlar tarafından açılan itiraz davalarında, özellikle Orman Bakanlığının kuruluşundan son-

ra Orman Bakanlığı, 2384 sayılı Kanunla Tarım Bakanlığı ile birleştirilerek Tarım ve Orman Bakanlığı teşkil olunduğundan bu Bakanlık hasım gösterilmektedir. Tarım ve Orman Bakanlığı 3204 sayılı Yasa ile kurulan ve tüzelkişiliği olan Orman Genel Müdürlüğünden ayrı tüzelkişiliğe sahiptir. Devlet tüzelkişiliği içinde olup Yargı Organlarında Hazine tarafından temsil olunmaktadır. Tarım ve Orman Bakanlığı davalı gösterilmek suretiyle açılan davalara Orman Genel Müdürlüğünce müdahale edilip husumet itirazında bulunulduğu halde mahallî mahkemeler ve Yargıtay bunu kabul etmemekte ve kesinleşen kararların infaz edilememesi durumu ortaya çıkmakta, vatandaş iki kamu kuruluşu arasında sonuç alamama nedeniyle mutazzır olmaktadır.

Diğer taraftan Orman Kadastrosu ormanların yasa da belirtilen esaslar dairesinde bir yerin orman olup olmadığını tespit etmektedirler. Bu tespit orman sınırlarında gösterilen kişilere mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Orman sınırlarına bitişik yerlerin mülkiyet orman Yasası dışındaki diğer yasaların uygulanması sonucu veya bir anlaşmazlık sonucu mahkemelerce çözümlenmektedir.

Uygulamada, Orman Kadastro Komisyonlarınca yapılan sınırlama çalışmaları sırasında bilirkişilerce daha önce ölmüş kişilerin ve ilgisi bulunmayan kişilerin tutanağa yazdırıldığı, ilgisi yazılsa bile sonradan eski tarihle aralarında basit bir devir senedi düzenledikleri, esasen çok büyük sahaları kapsayan orman sınırlama çalışmalarında bunların araştırma olanağı bulunmadığı görülmüştür. Diğer taraftan sınırda gösterilen kişilere bu gösterilme bir mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Durum bu iken orman idaresince süresi içinde açılan itiraz davalarında; şahsın ölmüş olması veya sınırdaki yerin gösterilen kişiden başka birisinin herhangi bir mülkiyet belgesine dayanmadan elinde bulunması halinde davalar red olunmakta, bu arada hak düşürücü bir yıllık sürede geçmiş olduğundan bir daha dava açılmamakta ve bir çok ormanlık sahalar dolaylı olarak özel mülkiyete konu sahalara dönüşmektedir. Bu husus Anayasanın Devlet Ormanlarının mülkiyeti özel kişilere devrolunamaz, orman sınırları daraltılamaz ana hükmüne aykırı düşmektedir.

Bu nedenle dolaylı veya dolaysız orman varlığının kaybını önlemek için maddeye iki fıkra eklenmiştir.

12 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddedeki mevcut azamî yan ödemelerin bugüne kadar verilmesi nedeniyle eleman temin edilememiş ve hizmet yürütülememiştir. Bu nedenle hizmetin yürütülebilmesi için diğer meslek gruplarında olduğu gibi tazminat esası getirilmiştir.

13 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci fıkrasının (A) bendi, bulundukları yerlerde kalkındırılmaları mümkün görülenlere kredi verilmesini, kredi verilmesinin, kredi şartlarının kim tarafından nasıl düzenleneceğini, (B) bendi, bulundukları yerlerde kalkındırılmaları imkân olmayacağı anlaşılmanın kendi istek ve muvafakatlari ile başka yere kaldırılmalarını düzenlemektedir.

6831 sayılı Orman Kanununa, 1744 sayılı Kanunla eklenen ek 3 üncü madde ile (Orman köylerinin kalkındırılmasına katkıda bulunmak amacı ile) bir fon kurulduğundan (A) bendi işlerliğini kaybetmiş, bu nedenle de metinden çıkarılması uygun bulunmuştur.

Aynı maddenin (B) bendi, istek ve muvafakat şartına bağlı olduğundan bu güne kadar tatbik edilememiştir. Hükme işlerlik kazandırmak için bu şart kaldırılmış ve madde yeniden tedvin edilmiştir.

Yeni madde ile, ormancılık tekniği zorunlu kıldığı takdirde orman köylerinin başka yere nakli imkânı getirilmiştir.

Madde metninde yapılan bu değişikliklere paralel olarak bölüm başlığı da değiştirilmiştir.

18 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesine göre verilecek izinlerin, işlemlerin ve mevzuatın genişliği nedeniyle bir yönetmelik ile düzenlenmesi gerekli görülmüştür.

19 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Ormanlara hayvan sokulmasını yasaklayan ve istisnai olarak ormanlarda otlatmaya izin verilmesini düzenleyen bu madde ile 21 inci maddenin fevkalade hallerde Devlet ormanlarında hayvanların otlatılmasını düzenleyen 3, 4, ve 5 inci fıkralarının birlikte ele alınarak bir madde halinde düzenlenmesi uygun bulunmuştur.

21 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin 3 ve 5 inci fıkraları 19 uncu maddeye aktarıldığı ve 4 üncü fıkrası metinden çıkarıldığı için madde, otlaklara hayvan sokulup otlatılmasını düzenleyen 1 ve 2 nci fıkra olarak kalmıştır.

22 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metnine «Kışlak» sözcüğü eklenmiştir.

25 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metnine orman-insan ilişkilerini geliştirecek ve sevdirecek unsurlardan olan Tabiat Parkları dahil edilmiş ayrıca Tabiat Anıtları ve Tabiatı Koruma sahaları için ayırma esası getirilmiştir.

26 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yine Orman-İnsan ilişkilerini göz önünde tutmak ve amenejman planlarından çok taraflı yararlanmak üzere madde yeniden tedvin edilmiştir.

27 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman Ürünleri üretiminde hangi ağaçların diplerinin ve hangi ürün çeşitlerinin numaralanıp damgalanacağı, hususlarında Orman Genel Müdürlüğüne yetki verilmesi amaçlanmıştır. Bu yetki ile baltalık ormanlarda taşıma sahalarında ve ince direklik çağına kadar olan bakım sahalarındaki ağaçların çok ince olması nedeniyle damga ve numara tatbikinin zorluğu yanında onbinlerce ince ağacın elden geçirilmesi işgücü ve zaman kaybına neden olacağından ve ayrıca kontrol bakımından da hiç bir yarar sağlamayacağından yürürlükteki maddenin birinci fıkrasında bu mahzurun ortadan kaldırılması için değişiklik yapılması öngörülmüştür.

30 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Kalkınmanın ana hedeflerini belirleyen Millî Planlara paralel olarak düzenlenmesi gereken talî planlardan bir tanesi'de «Orman Ürünleri Sanayi Planlaması» olup bu planda amaç, sanayi kuruluşlarını ormanlık münıklara ve yurt sathına yaymaktır. Senelerden beri hazırlanamayan ancak güncelliğini kaybetmeyen bu plan hazırlandığında, plan ilkelerine uygun kuruluşlara veya kurulacak sanayie de hammaddenin pazarlıkla ve tahsisen verilmesi bu sanayiın ekonomik çalışması için zaruri görülmektedir.

Yürürlükteki madde ana hatlarıyla «Orman mahsullerinin piyasa satışlarında açık artırmayı» esas kabul etmiş, resmî daire ve müessese ve İktisadî Devlet Teşekküllerine pazarlıkla da satış yapılabileceğini kabul etmiştir.

Birinci fıkradaki görüşe paralel olarak, maddenin 2 nci fıkrasına göre pazarlıkla satış yapılabilecek kuruluşlar arasında Tarım ve Orman Bakanlığınca orman ürünleri sanayi planlamasına uygunluğu tasdik edilmiş kuruluşlar da dahil edilmiştir.

Yanlış anlamaları önlemek için madde açılarak beş fıkra haline getirilmiş, pazarlıkla yapılacak orman emvali satışlarına ait bedellerin piyasa satış fiyatı üzerinden tahsil edileceği bir fıkra halinde metne ilave edilmiştir. Yürürlükteki 1 ve 3 üncü fıkroda değişiklik yapılmamış aynen bırakılmıştır.

31 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yürürlükteki madde ormanın verimini kaale almadan Devlet Ormanları içinde veya Orman hudutlarına köy ortasından ufki hattı müstakim ile 10 km. mesafede bulunan köylülere ev, ahır, samanlık yayla kulübeleri ile ev ve ziraat aletleri yapımı için 1/10 tarife ve varsa kesme taşıma masrafları alınarak, bu yerlerdeki cami, köy yolu köprüsü gibi müşterek ihtiyaçlar için de tarife bedeli alınmaksızın tomruk ve kerestelik ağaç verilmesini amirdir.

1 Haziran 1937 tarihinde yürürlüğe giren 3116 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesi «Ormanların içinde veya orman sınırlarına beş kilometre uzaklıktaki köylülere zati ihtiyaçları için dikili ağaç tarife bedelinin dörtte biri karşılığında tomruk ve mahrakat verileceği» hükmünü getirmiş 25.6.1938 tarihinde yürürlüğe giren 3444 sayılı Kanun ormanlara mesafeyi 5 km. den 10. km.'ye çıkarmış, dikili ağaç bedelini 1/10'a indirmiştir. 3.4.1950 de yürürlüğe giren 5653 sayılı Kanunla da 18 inci madde kısmen değiştirilmiş ise de 3444 sayılı Kanunla getirilen 1/10 tarife bedeli veya bedava emval verilmesi hükmü ve 10 km. lik mesafe değişmemiş aynen 6831 sayılı Kanuna'da geçmiştir.

Bilindiği üzere, 1937 - 1938 yıllarında satış geliri tam tarifeden ibarettir. O zamanlar beş lira olan tarife bedelinin 1/4'ü 1,25. - TL.'si, 1/10'u ise 0,50. - TL.'sidir.

Kapalı ve dar bir ekonomik düzen içindeki Orman Köylüsüne zati ihtiyaçlar ve pazar satışı konusunda bazı avantajlar sağlaması o zamanki şartlarla doğaldır. Ancak aradan 43 sene geçtikten sonra Orman Köylüsünün durumuna baktığımızda sosyo - ekonomik açıdan 1937'lere kıyasla muazzam gelişme kaydettiği görülmektedir.

Zaman içerisinde bilhassa ova ve az meyilli ormanlar tümü ile tahribedilerek Ziraat arazisine çevrilmiş, köy civarlarındaki taşlık arazilerde bölük pörçük, ama orman mefhumuna giren çok bozuk sahalar kalmıştır.

Ormanlarını tahribeden bu köylüler yüzlerce km. mesafelerdeki ormanlardan halâzati yapacak ve yakacak olmakta, bu durum aynı yasanın 81 inci maddesine müsteniden ormanları koruyan köylülerin sızlanmalarına neden olmaktadır.

1972 icra planı - 117 sayılı tedbir ile, 6831 sayılı Orman Kanununun 31, 32, 33, 34, 35, 36 ve 39 uncu maddeleri ile orman köylülerine sağlanmış bulunan çeşitli intifa haklarının günün gerçeklerine ve rasyonel bir orman işletmeciliği ilkesine uyacak şekilde değiştirilmesini öngören çalışmaların program döneminde tamamlama görevini Orman Bakanlığına vermiştir.

Rasyonel İşletmelerin hiçbirinde bedavacılık yoktur, veya çok ucuza mal satılması düşünülemez. 100 sene-de yetişen bir ağacın metreküpünü 1/10 tarife ile ki, bu yıl ortalama 60-70 liraya verilmesini planlamacılar ve ekonomistler hayretle karşılamaktadırlar. Bu diğer yönü ile bir kaynak israfı olarak tanımlanabilir.

1963 indeks alınırsa 1977 yılında nüfus artışı % 42 iken, bu maddeye müsteniden verilen yapacak emvalde artış % 292 oranındadır. Bu rakamlar dahi Devlet Ormanlarındaki kaynağın sorumsuzca harcandığını göstermektedir.

Bu nedenlerle madde hakkaniyet esaslarına göre ve haklar zedelenmeden yeniden düzenlenmiş ve bazı şartlar getirilmiştir.

1. Köy mülki sınırları içinde verimli Devlet Ormanı bulunan dolayısıyla ormanlarını korumuş köyler tarife bedeli ile yapacak, yakacak ve müşterek ihtiyaçlarını alacaklardır. Metreküpü 10 000 liraya satılan tomruk 1 000 - 1 500 liraya verilecektir. Bu bedel 1938'de satış gelirinin 1/10'u iken bugün 1/14-16 sı dolayındadır.

2. Her hak bir vecibe getirdiğine göre, ormanlarını koruyan köyler bu haktan istifade edecek, ormanlarını tahrip edenler bu köy sınırlarına giremeyeceklerdir.

3. Nüfus artışı veya yeni aile teşkili gibi sebeplerle yapacak ve yakacak talebinde bulunanlar bu haktan istifade edemeyeceklerdir. Diğer bir deyimle bu haklar dondurulmuş olup zamanla tasfiye edilecektir.

4. a) Orman içindeki dağınık yerleşmeleri ve bu yerleşmelerin getirdiği orman tahribatını önlemek için yayla kulübelerine zati yapacak verilmesi yolundaki hüküm ile,

b) Köylümüz modern ev ve ziraat aletleri ile donatıldığından esasen hiç uygulaması bulunmayan, ev ve ziraat aletleri yapımı için kerestelik verilmesi hükmü Madde metninde çıkartılmıştır.

5. Okullar 222 sayılı «İlköğretim Kanunu» gereğince Milli Eğitim Bakanlığınca inşa edildiğinden köy okulları metinden çıkarılmıştır.

6. Bu hakkın sulistimal edilmemesi için yeni düzenlemeler yapılmıştır.

32 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu madde de 117 sayılı tedbir ışığı altında ve 31 inci maddeye paralel olarak düzenlenmiş olup, ormanları muhtelif nedenlerle tahammülsüz hale gelmiş köyler halkı ile köy tarifinden çıkmış ve nüfusu 2 500'den aşağı ve mülki sınırları içinde tahammülü devlet ormanı bulunan kasabalarda oturanlara maliyet bedeli ile orman emvali verilmesi öngörülmüştür. Ormanlarını koruyarak tahammüllü hale getiren köyler bilahara 31 inci madde kapsamına alınabilecektir.

33 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu madde ana hatlarıyla muhafaza edilmiş olup, göçmenlerle yurt içinde yerleri değiştirileceklerle ve sınırları içinde Devlet Ormanı bulunan köylerdeki felaketzedelere tarife bedeli, kesme-taşımaya-istif masrafları karşılığında, madde dışında kalan köylerdeki felaketzedelere de maliyet bedeli ile yapacak verilmesi öngörülmüştür. Uygulamada aksaklıklar yaratan, ormandan dikili olarak kerestelik ağaç verilmesi madde metninden çıkarılmıştır.

35 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

31, 32, ve 33 üncü maddelere göre yeniden ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için tomruk ve kereste alanların tespit olunacak yapı sistemleri ile inşaatlarını yapma mecburiyetini, inşaat malzemesinin temin ve yapımı için fon teşkilini öngören maddenin 1 inci fıkrası ana hatlarıyla aynen bırakılmış, ancak «Tomruk ve kereste» deyimini yerine «Yapacak orman emvali» deyimini kullanılmıştır.

Tuğla, kiremit ve Kireç ocakları gibi inşaat malzemesi üreteceklere yakacak odun ile tomruk veya keres-te verilmesini içeren 2 nci fıkra inşaat malzemesi üretilmemesi halinde bunların Devlet Orman İşletmelerince üretilmesini düzenleyen 3 üncü fıkra, malzeme üreteceklere fondan kredi verilmesini düzenleyen 4 üncü fık-metinden çıkarılmıştır.

Maddenin 5 inci fıkrası 1 inci fıkraya paralel hale getirilmiş, son fıkradaki Bakanlıklar yeni isimleri ve fonksiyonlarına göre sıralanmıştır.

36 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

31 ve 32 nci maddelerde yapılan değişikliklere paralel olarak tarife bedeli ve maliyet bedeli ile zatî yapacak ve yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçlarının kimler tarafından nasıl tespit edileceği hususları yeni-den düzenlenmiştir.

37 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman Ürünleri Sanayi ve Teknolojisine paralel olarak artan ürün çeşitleri sayılmak suretiyle bunların dışında kalan orman ürünlerinin tarife bedeli ödenmek şartıyla üretimine izin verilebileceği açıklığa kavuş-turulmuştur.

Yürürlükteki 2 nci fıkra, bugüne kadar hiç uygulanmadığı ve bundan sonra uygulansa bile maliyeti artırıcı ve satış fiyatını yükseltici bir sonuç doğuracağından maddeden çıkarılmıştır.

38 inci Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

Yeniden düzenlenen 31 inci maddeye göre mülkî sınırları içinde tahammüllü Devlet Ormanı bulunan köyler zatî ve müşterek ihtiyaçlarını, 34 üncü maddeye göre de pazar ihtiyaçlarını alabileceklerinden bu mad-de tümü ile boşlukta kaldığından yürürlükten kaldırılması uygun görülmüştür. Esasen bu maddenin 24 sene-den beri hiç uygulanmadığı ve ölü bir madde olduğu anlaşılmıştır.

39 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yasanın 31, 32 ve 33 üncü maddeleri yeniden düzenlendiğinden bu madde, uygulamadaki aksaklık ve sür-tüşmeleri önleyecek şekilde tertip edilmiş olup belirtilen maddelerin istifade edenlere ait ihtiyaçların öncelikle karşılanması öngörülmüştür.

40 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu madde aslî vaziyeti ile muhafaza edilmiş, 34 üncü madde ile paralellik kurularak köy orman koopera-tifleri yerine «Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatifleri» deyiimi kullanılmıştır. Madde ilave edilen keli-melerle açılmış, açıklığa kavuşturulmuş gerek köylülerce ve gerekse orman işleri yapmak üzere kurulan Koo-peratiflere iş gücü nisbetinde orman işi verilmesi öngörülmüştür.

57 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddede verilen rakamların günün şartlarına uygun hale getirilmesini sağlamak, maddede geçen «Elverişli topraklar» ilavesini açıklığa kavuşturmak, orman ve ağaç sevgisini yaymak amacı ile yapılacak ağaçlama-ların ilgili kamu kuruluşlarınca korunup bakılmalarını güvence altına almak için madde yeniden düzenlen-miştir.

59 uncu Madedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci fıkrası ile ikinci fıkranın ilk cümlesi gereksiz görüldüğünden metinden çıkarılmıştır.

Hususi şahısların yapacakları ağaçlandırmalara idarenin yapacağı yardımın şekli açıklığa kavuşturulmuş-tur.

60 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yürürlükteki madde orman idaresinin ve özel şahısların fidan ihtiyaçlarını dikkate almadığından madde bu yönden değiştirilmiştir.

64 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Ağaçlama yapacak hususi şahıslarla hükmî şahsiyeti haiz amme müesseselerine verilecek kuruluş kredisi ile ilgili olarak her yıl Tarım ve Orman Bakanlığı bütçesinde konulacak ödenek miktarı günün şartlarına gö-re elli milyon liraya çıkarılmış ve geçici 6 ncı madde yürürlükten kaldırılmıştır.

66 ncı Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

65 inci maddeye göre özel şahıslara bedeli mukabilinde fidan verilirken özel hukuk tüzel hukuk tüzelki-şisi olan orman köy kooperatiflerine bu madde ile bedelsiz fidan verilmesi ve fidanların ağaçlama sahasına

kadar nakledilmesi Anayasanın eşitlik ilkesine aykırı bulunmuş ve bu nedenle yürürlükten kaldırılması uygun görülmüştür.

71 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yangın söndürülürken sakatlananlara, sakatlık derecesine göre, verilecek paranın tavanı ile ölenlerin kanunî mirasçılarına verilecek paranın miktarı, günün şartlarına göre 30 kat artırılmıştır.

Maddenin anlamı bakımından 4 üncü fıkra halinde tedvini, birinci fıkradaki aile kelimesi yerine kanunî mirasçıları ibaresinin konulması uygun bulunmuştur.

79 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metninde bulunmayan ve zabt olunması gereken «Suç aletleri ve» deyimini madde metnine ilave edilmiştir.

84 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

84 üncü maddenin uygulanmasında, yakalanan emvalin yediemin teslim ve yer tayininde ve zaptolunan suç nakil vasıtaları için yapılan, işlemlerdeki farklılıkları ve tereddütleri ortadan kaldırmak bu konudaki Yargıtay görüşlerine ve idarenin mevcut uygulamasına uygunluk sağlamak amacıyla gerekli değişiklik yapılmıştır.

Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanuna göre yakalanan ve mahkemece müsaderesine karar verilen kaçak eşya ve varsa nakil vasıtası satış bedelinin muayyen bir kısmı kaçak eşyayı ihbar eden yakalayanlara ikramiye olarak verilmektedir.

Emniyet Umum Müdürlüğü Teşkilat Kanununa göre polislere kanunda yazılı şartların tahakkukunda iki maaş kadar ikramiye verilmektedir.

Bütün bunlar memuru çalışmaya teşvik bakımından verilirken orman kaçakçılığının men ve takibinden çalışan memurlara teşvik bakımından birşey verilmemektedir. Hatta vazifede öldürülen veya yaralanan memurun ailesine veya kendisine hiçbir şey verilmemektedir.

Orman kaçakçılığının men ve önlenmesi hizmetlerinde çalışanları teşvik etmek bakımından gümrük ve tekel kaçakçılığında olduğu gibi mahkemece müsaderesine karar verilen orman emvali, suç aleti ve nakil vasıtasının satışından (orman emvali satış bedeli hariç) bir miktarın kaçağı ihbar edenler ile yakalayanlara verilmesi uygun görülmüştür.

91 ve 92 nci Maddelerdeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddelerdeki hapis ve para cezaları ile ilgili değişiklikler, 12.6.1979 tarihli ve 2248 sayılı Yasa ile getirilen esaslar göz önünde tutularak yeniden düzenlenmiştir.

93 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddedeki hapis cezaları 2248 sayılı Yasa ile getirilen esaslar göz önünde bulundurularak değiştirilmiş ve maddeye müsadere edilen mahsul ve tesislerle ilgili uygulamalardaki farklılığı önleyici ve etkinliği sağlayan değişiklik getirilmiştir.

94, 95, 96 ve 97 nci Maddelerdeki Değişiklik Gerekçesi

766 sayılı Türk Ceza Kanununun 19 ve 24 üncü maddelerinde ve 5435 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde 2248 sayılı Yasa ile yapılan değişiklik esas alınarak asgari hadlar tespit edilmek suretiyle yeniden düzenlenmiştir.

98 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Köylüye kişisel ihtiyacı için çok ucuz olarak verilen orman emvalinin, ticaret metaı haline getirildiği, gayesi dışında piyasaya intikal ettirildiği, tazminat hususunda Yargıtayın farklı görüşleri sonucunda ihtiyaç sahibinin sorumlu tutulamadığı satın alanın ise tespit edilemediği, bu nedenle Devletin fedakârlık yaparak verdiği kişisel ihtiyacın gayesine uygun kullanılmasını sağlamak ve satın alınmasını önlemek üzere malı elinden çıkaran ve alana tazminat sorumluluğu getirilmiş ve cezai hükümler 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak yeniden düzenlenmiştir.

99 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

2248 sayılı Yasayla yapılan değişiklik göz önünde bulundurularak para cezası artırılmıştır.

100 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci ve ikinci fıkralarındaki cezalandırma konusunda olayla ilgili bulunmayan ve uygulama olanağı olmayan 91 inci maddeye yapılan atıf yerine ilgili olan 108 inci maddeye atıf yapılmak suretiyle ve 2248 sayılı Yasa esaslarını göz önünde bulundurularak gerekli değişiklik yapılmıştır.

101, 102, 103, 104, 105 ve 107 nci Maddelerdeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddelerdeki para cezaları 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak artırılmıştır.

108 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metninin başında yer alan «Bu kanun hükümlerine göre müsadere sine hükmolunacak orman malları «27 nci maddenin son fıkrası gereğince damgasız ve nakliyesiz orman malları olup kaçak sayıldığından orman emvalinin damgasız ve nakliyesiz olması halinde kaçak olacağının bilinmemesi söz konusu edilemeyeceği cihetle ve uygulamada Yargıtay kararları da bu yönde bulunduğundan madde metninde yer almış bulunan «Kanunsuz olarak temin edildiğinin bilindiği halde» hususu madde metninden çıkarılmış ve 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak hapis ve para cezaları yeniden düzenlenmiştir.

109 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Ormanlarla ilgili damga, numara, işaret ve levhaları bozan, kıran ve kaldıranlara ceza verilmesini öngören madde metninde orman kadastro sınır noktaları ile ilgili bir müeyyide yer almadığından madde metnine bu husus ilave edilmiş ve 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak hapis ve para cezaları yeniden düzenlenmiştir.

112 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde, orman suçlarının işlenmesinden husule gelen zararın talep halinde tazmin olunacağını hükme bağlamaktadır.

Ağaç kesilmesi dışında kalan orman suçlarında zararın mahiyeti, unsurları, nasıl hesaplanacağı, zararın tazmininde kullanılacak cetvellerin kim tarafından, nasıl ve ne zaman hazırlanacağı hususları belirtmek suretiyle madde 6 ncı fıkra halinde yeniden düzenlenmiş ve uygulamadaki aksaklık ve tereddütler giderilmiştir.

113 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metninde yer alan mahallî rayiç değer in uygulamada bir çok tereddütlere ve farklı uygulamalara neden olduğundan bu husustaki Yargıtay kararları da göz önünde bulundurularak maddeye mahallî rayici açıklayan bir fıkra eklenmiştir.

114 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddede, ağaçlama masrafının nasıl hesaplanacağı açıklığa kavuşturulmuştur.

115 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Anayasanın 131 inci maddesi «Ormanların Devlet tarafından işletilmesi, devlet ormanlarının mülkiyetinin özel kişilere devrolunamayacağı esası getirdiğinden, maddenin 1 inci fıkrası madde metninden çıkarılmıştır.

116 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde, Orman Kanununun 1 inci maddesinde belirtilen orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan sahiplerinin yararlanma esaslarını düzenlemektedir.

Madde, sahiplerinin gerek zatî ihtiyaçlara ve gerekse pazar satışları için hiç bir kayıt ve şarta tabi olmadan yararlanacakları yerlerle, keşif, damga ve nakliye muamelelerine tabi olacakları yerleri kesinlikle belirtecek şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Yürürlükteki maddede, sahiplerinin ne şekilde yararlanacakları belirtilmeyen, (Ç) ve (H) bentlerine giren yerler yeni metne, alınmış ve mevcut boşluk doldurulmuştur.

Sahipli yerlerden haklı kesim talepleri yanında haksız ve yolsuz talepler başta Bölge Şefi olmak üzere idareyi boşyere uğraştırmakta, emek ve zaman israfına sebep olmaktadır. Ücretsiz yapılan bu kamu hizmeti gerçek dışı talepleri teşvik ettiğinden idarenin bu konuda yapacağı masrafları peşinen alması, keşif ve incelemeye bu ön şartın bağlanması yerinde görülmüş ve maddeye bu yönde bir ek yapılmıştır.

Ek 1 inci Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

Yürürlükten kaldırılması istenilen madde hükmüne göre aynı davada sanık avukatının, Avukatlık Ücret Tarifesiinden tam olarak yararlanmasını buna karşılık orman idaresi avukatının 1/10 tarife ile hizmet görme-

sini sağlarken, Anayasamızdaki eşitlik ilkesine uymadığı gibi madde avukatlık ücreti ile de olsa suçluyu dolaylı himaye etmektedir.

Orman köylüsünün oy potansiyelini istismar etmek için biraz da politik olarak hazırlanarak sonradan kanuna eklenen mezkûr madde orman idaresinde avukatlık hizmetlerini aksatarak birçok işletmelerin avukat-sız kalmasının sebep olduğu gibi bugün dahi idaresini avukat ihtiyacı karşılanamamaktadır. Dava hizmetleri-nin avukatsız takipleri ise tabiidirki sanıkların lehine olmakta, açılan davalar yeterince savunulamamaktadır.

Madde yürürlükten kaldırıldığından tüm kamu kuruluşlarında olduğu gibi orman davalarının taraf ve-killeri arasında eşitlik sağlanacağı gibi sanığın dolaylı himayesi de ortadan kalkacak orman idaresinin tüm işletmelerinde avukat istihdamı kolaylaşacak ve sonuçta orman suçlarının takibinde müesseriye sağlanacak-tır.

Ek madde 3 Deki Değişiklik Gerekçesi

Orman köylerinin kalkındırılmasına katkıda bulunmak amacı ile kurulan fon kaynağının, değişen ve ge-lişen şartlara göre artırılması için c ve d bentlerinde değişiklik yapılmıştır.

Geçici 1 inci Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

6831 sayılı Orman Kanununun geçici 1 inci maddesi «Ormanların Kadastrounun ikmal ve kesinleşmesine kadar bu kanunun birinci madde tatbikatından çıkacak ihtilaflarda Orman Bakanlığının gerekçeli mütalaa-sı alınır.

Ancak mahkeme kararı ve mütalaa ile bağlı değildir. Hükümünü ihtiva etmektedir.

Bu madde metnine göre orman tahditi (kadastro) yapılmamış yerlerde, ormanla ilgili anlaşmazlıklarda bir yerin orman olup olmadığı hususunun saptanması mahkemelere aittir. Ancak mahkemeler bu hususu saptarken Orman Bakanlığından gerekçeli mütalaa almak zorunluğunda olmakla beraber bu mütalaa ile bağlı kılınmamışlardır.

6831 sayılı Orman Kanununa 1973 yılında 1744 sayılı Kanunla yapılan bir değişiklik sonucu getirilen bu husus 1973 yılından bu yana getiriliş gayesine uygun, uygulamaya bir pratiklik ve zaman yönünden bir kazanç getirememiştir.

Şöyleki değişiklikten önce Orman Kanununun geçici 1 inci maddesi tatbikatından çıkacak anlaşmazlık-larda, bir yerin orman sayılıp sayılmayacağı Ziraat Vekâletince (Orman Bakanlığınca) belirtilirdi. Bu be-lirtme mahkemeleri bağlıyor ve mahkemeler bu belirtmeye göre karar veriyorlardı. Ancak bu belirtmeye kar-şı Danıştaya baş vurmamak mümkündü. Ağır eleştirilere hedef olan bu uygulama, davada taraf olan Orman Teşkilatınca yapılan belirtmenin tarafsızlık ilkesinin zedelendiğini, belirtmenin uzun yıllar yapılmaması nede-niyle davaların uzadığı, devlet ve vatandaş ilişkilerinin, devlet aleyhine çoğaltıldığı gerekçesiyle 1973 yılında kaldırılarak yerine daha pratik olduğu tahmin edilen ve bugün yürürlükte olan ek madde 1'deki hüküm ge-tirilmişştir.

Ancak görülen odur ki 1973 den bu yana geçen dokuz yıl içinde bu hükümle getirilen hususta uygulamaya kolaylık getirmemiş ve devletin emek, para ve zaman kaybına neden olduğu gibi yine davaların uzanmasına neden olmuştur.

Mahkemelerce Tarım ve Orman Bakanlığından istenilen gerekçeli mütalaa adedinin yıllık ortalaması 40-50 bin civarındadır. Orman Bakanlığına gelen müzekkereler Orman Genel Müdürlüğü Kadastro Dairesi Başkanlığına intikal ettirilmekte, bu dairece de davanın görüldüğü yerin bağlı olduğu Orman Bölge Başmü-dürlüğüne gerekli inceleme yapılması için talimat verilmektedir.

Orman Bölge Başmüdürlüklerinde kurulmuş bulunan 3 kişiden oluşan inceleme kurulları, Orman Bölge Başmüdürlüğünün hudutları içinde bulunan mahkemelerden gelen bu müzekkereleri yerinde incelemek üzere araziye gitmektedirler. Bu işler için bazen yüzlerce kilometre katetmek zorunda kalmaktadırlar. Bazen incele-me Kurulları teşekkül ettirilemediği için işler askıda kalmaktadır.

Merkeze gönderilen raporlarda noksanlık görüldüğü takdirde, tekrar inceleme Kurullarına belgeler nok-sanlığın tamamlanması için iade edilmektedir.

Mahkemeleri bağlayan bu gerekçeli mütalaalar gördükleri işlem nedeni ile asgari bir yıldan önce mahkemelere gönderilmemekte bazen bu süre üç yılı bulmaktadır. Mahkemeler uzayıp giden davalar nedeni ile cevap vermeyen yetkililer hakkında kanunî takibata dahi geçmemektedirler.

Devlet bu gerekçeli mütalaa için gereksiz emek, zaman ve büyük para kaybına uğramaktadır.

Esasen mahkemelerin bugünkü ormanı saptama yöntemi Yargıtay Kararları ile tamamlanması ile ve sorunu tarafsız şekilde çözüm bulacak durumda rayına oturmuştur.

Tarım ve Orman Bakanlığının mütalası ne olursa olsun bugünkü uygulamada hâkim bizzat dava konusu yere gitmek ve Orman Yüksek Mühendisi Uzman Ormancı Bilirkişi ye dava konusu yeri inceletirmek zorundadır.

Bu açıklanan duruma göre bugünkü uygulamada pratik bir değeri kalmamış bulunan, davaları uzatan ve devleti gereksiz yere emek, para ve zaman kaybına sokan gerekçeli mütalaa ile ilgili 6831 sayılı Orman Kanununun geçici 1 inci maddesinin kaldırılması, mahkemelerin daha süratli karar verebilmelerini sağlayacak, devlet ve vatandaş anlaşmazlıklarının uzayıp gitmesini önleyecektir.

Geçici 6 ncı Maddenin Kaldırılması Gerekçesi

64 üncü maddede yapılan değişiklik geçici, 6 ncı maddeyi gereksiz hale getirdiğinden kaldırılmıştır.

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

6831 Sayılı Orman Kanunu Orman Kadastro Komisyonları ile ilgili 1744 sayılı kanunla değiştirilen 7-12 nci maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun Teklifini ilişik olarak sunuyoruz.

Gereğini arz ederiz.

5 Temmuz 1982

Muhsin Zekâi BAYER

Dr. Hayati GÜRTAN ve arkadaşları

Necmettin NARLIOĞLU

Selçuk KANTARCIOĞLU

Dr. Orhan BAYSAL

Yavuz ALTOP

Muzaffer SAĞIŞMAN

Dr. Mehmet AKDEMİR

Nazmi ÖNDER

Fuat AZGUR

Dr. Tandoğan TOKGÖZ

Erdoğan BAYIK

6831 SAYILI ORMAN KANUNUNUN 7-12 NCİ MADDELERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNE İLİŞKİN KANUN TEKLİFİNİN GEREKÇESİ

GENEL GEREKÇE

Türk Hukuk uygulamasında, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan «kamu malları» ile devlet arasındaki hukukî ilişki kamu mülkiyeti olarak kabul edilmektedir.

Yasalarımız, bir kamu malı olan devlet ormanlarının korunabilmesi, işletilebilmesi ve devamı için ormanlar üzerindeki hukukî düzeni de kamu mülkiyeti biçiminde düzenlemiştir.

Kamu hizmetlerinin ifasına ve kamunun yararlanmasına tahsis edilmiş olan kamu mallarının ve özellikle Devlet ormanlarının tayin ve tespiti gerekmektedir. Aksi takdirde alanı belirlenmemiş bir Devlet ormanının korunması, devamlılığının sağlanması ve bu ormanda ormancılık hizmetlerinin yürütülmesi mümkün değildir.

1869 yılında yürürlüğe giren «Orman Nizamnamesi» ormanları alan itibariyle koruyabilmenin, öncelikle orman tahdidinin yapılmasına bağlı olduğu gerçeğini bundan 113 yıl önce görmüş ve 52 nci maddesine bu hu-

susta bir yönetmelik çıkartılması hükmünü getirmiştir. Ne yazık ki bu yönetmelik çıkarılmamış sonraki senelerde bu yolda yapılan çalışmalarda uygulama görmemiştir.

1937 yılında yürürlüğe giren 3116 Sayılı Orman Kanunu, orman tahdidini ile ilgili hükümler getirmiş ve orman tahdidini çalışmalarına başlanmıştır. Orman tahdidinin amacı ormanların korunması ve orman-halk ilişkilerinin düzenlenmesi için ormanların saha emniyetini ve devamlılığını sağlamak, ormancılık çalışmalarının verimli şekilde yapılabilmesini güvence altına almaktır.

Kapsamı ise, Devlet ormanları ile tüzel ve özel kişilere ait ormanların tahdidinin yapılması, bu ormanlar içinde veya bitişindeki orman sayılmayan her çeşit taşınmaz malların bu ormanlarla olan müşterek sınırlarını tayin ve tespit etmektir.

8.2.1937 tarihinde yürürlüğe giren 3116 Sayılı Orman Kanununun hükümlerine ve getirdiği orman tanımına göre orman tahdit çalışmalarına başlanılmış, daha sonra 9.7.1945 tarih ve 4785, 24.3.1950 tarih ve 5653 ve 31.8.1956 tarih ve 6831 Sayılı Orman Kanunlarındaki orman tanımlarına göre devam ettirilerek 1937-1972 yılları arasında 6,4 milyon hektar ormanın tahdidini yapılmıştır.

1972 yılına kadar ormanların tahdidini, orman tahdit komisyonlarıncı yapılmıyordu. 1973 yılında orman tahdidinin geçmiş yıllardaki uygulamasında görülen noksanlıklar giderilmek istenilmiş, aynı zamanda orman tahdidine gereken süratin kazandırılması için, 766 sayılı Tapulama Kanununa göre yapılan tapulama çalışmaları paralelinde 1744 sayılı Kanunla 6831 Sayılı Orman Kanununda yapılan değişiklikle; orman tahdit komisyonlarının adı, orman kadastro komisyonları olarak değiştirilmiş komisyonlar bünyesinde 3 adetten aşağı olmamak üzere orman kadastro ekiplerinin teşkili ve bu ekiplerin ormanların tespit ve sınırlamasını yapmaları öngörülmüştür.

Daha önceleri 14 adet komisyonla çalışırken değişiklikten sonra komisyon adedi 30'a yükseltilmiş ve ekip adedinde 100'ü bulmuştur. Buna rağmen 1973-1981 yılları arasında yapılan orman kadastro 2,6 milyon hektardır.

Bu nedenle, gerek komisyonun kuruluşundan ve gerekse çalışma şekil ve esaslarından gelen ve uygulamaya yansıyan aksaklıkların giderilerek orman kadastro komisyonlarına işlerlik kazandırarak orman kadastro hızlandırmak ve böylece istikrarlı bir ormancılık politikası ile ormanların saha emniyetini ve devamlılığını sağlamak, ormancılık çalışmalarının verimli şekilde yapılabilmesini güvence altına almak için orman kadastro işlerini düzenleyen 6831 Sayılı Orman Kanununun 7-12 nci maddelerinde günün koşullarına uygun olarak değişiklik yapılması gerekli görülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

7 nci Maddedeki değişiklik gerekçesi :

Maddenin 1 inci fıkrasında, herhangi bir sebeple sınırlama dışı bırakılmış ormanlık alanların kadastrounun da kadastro komisyonları tarafından yapılacağına dar bir ek yapılmış ve böylece bir boşluk doldurulmuş ve uygulamadaki tereddütler giderilmiştir.

Maddenin 2 nci fıkrasına göre orman kadastro komisyonları bir başkan ile altı üyeden oluşmaktadır. Komisyonlar bu teşekkülü ve üye sayısı ile hizmeti ağırlaştırmakta, güçleştirmekte ve hizmet maliyetini gereksiz yere yükseltmektedir. Esas üyelerden bazıları kadastro konusunda herhangi bir bilgi ve tecrübeye sahip bulunmamakta, politik etkilere açık bulunmaktadır. Ayrıca komisyon bünyesinde bulunması zorunlu görülen hukukcu üyelerin temin edilememesi komisyon çalışmalarını engellemekte hatta durdurmaktadır. Arazi kadastro (tapulama) çalışmalarında da hukukcu üye bulunmamaktadır.

Esasen itirazlar yargı mercilerinde incelenerek karara bağlanmakta olduğundan orman kadastro komisyonu bünyesinde hukukcu üyeye ihtiyaç duyulmamaktadır. Bu nedenle kadastro komisyonları kuruluşunda bulunan hukukcu üye ve İl Genel Meclis Üyesi ile mahallî Ziraat Odası Başkanı veya üyesi çıkarılmış ve fıkra buna göre düzenlenmiştir.

Orman kadastrounun en ağır ve en mühim işi, genç ve tecrübesiz elemanlardan oluşan ekiplere yüklenmiş bulunmakta; bu ise isabetli kararlar oranını düşürmekte ve netice sınırlamanın esas çözümü, bağlı bulunduğu komisyonlara bırakmakta bu durum ise zaman, emek ve para israfına yol açmakta, sınırlama-

nın biran önce sonuçlanmasını engellemektedir. Bu nedenle ekipli çalışma sistemi kaldırılarak fıkra buna göre düzenlenmiştir.

8 inci Maddedeki değişiklik gerekçesi :

1 inci fıkradaki «Orman Bakanlığı» tabiri «Tarım ve Orman Bakanlığı» olarak, 6 ncı fıkradaki «ekiplerin tabiri ekip kuruluşu kaldırılarak komisyon kuruluşu şekline dönüldüğünden «komisyonların» şeklinde değiştirilmesi uygun görülmüştür.

9 uncu maddedeki değişiklik gerekçesi :

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırılarak bu hizmetin orman kadastro komisyonları tarafından yürütülmesi öngörüldüğünden maddenin 1 inci fıkrasındaki ekipler ve görevleri tabirleri kaldırılarak metinden çıkarılmıştır.

Orman sınırlaması esnasında komisyonlarca arazide tesis edilen orman sınır noktaları vatandaşlar tarafından tahrip edilmekte ve yerleri değiştirilmekte böylece orman sınır noktalarının yaşatılması ve ileriki yıllarda orman sınır noktalarının uygulaması güçleşmektedir. Bu nedenle maddenin son fıkrasına sınır noktalarının muhafazasına ilişkin yasaklayıcı yeni bir hüküm ilave edilmiştir.

10 uncu maddedeki değişiklik gerekçesi :

7 nci maddenin değişiklik gerekçesinde belirtilen nedenlerle, ekip sistemi kaldırıldığından 10 uncu maddenin ek üç fıkrası birleştirilmiş dört, beş, altı ve yedinci fıkraları ise tamamen metinden çıkarılarak madde metnine yeni bir düzenleme getirilmesi zorunlu görülmüştür.

11 inci maddedeki değişiklik gerekçesi :

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırıldığından ekip tabiri madde metninden çıkarılmış ve itirazların doğrudan mahkemelere yapılması dolayısıyla tebligatında mahkemece yapılması ve komisyon çalışmalarının çeşitli yayın ve mutad vasıtalarla duyurulması nedeniyle de «maddedeki tebligat usulünde» değişiklik yapılarak 2 nci fıkra buna göre düzenlenmiştir.

Maddede itiraz davaları için açıklayıcı hususlar dar tutulduğundan uygulamada gerek vatandaş tarafından gerekse idare tarafından büyük zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu maddeyle ilgili en büyük sorun husumet sorunudur. Vatandaşlar tarafından açılan itiraz davalarında, özellikle Orman Bakanlığının kuruluşundan sonra Orman Bakanlığı, 2384 Sayılı Kanunla Tarım Bakanlığı ile birleştirilerek Tarım ve Orman Bakanlığı teşkil olunduğundan bu bakanlık hasım gösterilmektedir. Orman Bakanlığı 3204 sayılı Yasa ile kurulan ve tüzelkişiliği olan Orman Genel Müdürlüğün ten ayrı ve tüzelkişiliğe sahiptir. Devlet tüzelkişiliği içinde olup yargı organlarında hazine tarafından temsil olunmaktadır. Orman Bakanlığı davalı gösterilmek suretiyle açılan davalara Orman Genel Müdürlüğünce müdahale edilip husumet itirazında bulunduğu halde mahallî mahkemeler ve Yargıtay bunu kabul etmemekte ve kesinleşen kararların infaz edilmeme durumu ortaya çıkmakta, vatandaş iki kamu kuruluşu arasında mekik dokumaktadır.

Diğer taraftan orman kadastro ormanların yasada belirtilen esaslar dairesinde bir yerin orman olup olmadığını tespit etmektedirler. Bu tespit orman sınırlarında gösterilen kişilere mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Orman sınırlarına bitişik yerlerin mülkiyeti orman yasası dışındaki diğer yasaların uygulanması sonucu veya bir anlaşmazlık sonucu mahkemelerce çözümlenmektedir.

Uygulamada, Orman Kadastro Ekiplerince yapılan sınırlama çalışmaları sırasında bilirkişilerce çok önceleri ölmüş kişilerin ve ilgisi bulunmayan kişilerin tutanağı yazdırıldığı, ilgisi yazılsa bile sonradan eski tarihle aralarında basit bir devir senedi düzenledikleri, esasen çok büyük sahaları kapsayan orman sınırlama çalışmalarında bunların araştırma olanağı bulunmadığı görülmüştür. Diğer taraftan sınırda gösterilen kişilere bu gösterilme bir mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Durum bu iken orman idaresince süresi içinde açılan itiraz davalarında; şahsın ölmüş olması veya sınırdaki yerin gösterilen kişiden başka birisinin herhangi bir mülkiyet belgesine dayanmadan elinde bulunması halinde davalar red olunmakta, bu arada hak düşürücü bir yıllık sürede geçmiş olduğundan bir daha dava açılmamakta ve bir çok ormanlık sahalarda dolaylı olarak özel mülkiyete konu sahalara dönüşmektedir. Bu husus Anayasanın Devlet ormanlarını mülkiyeti özel kişilere devrolunamaz, orman sınırları daral tlamaz anahükümüne aykırı düşmektedir.

Bu nedenle dolaylı veya dolaysız orman varlığının kaybını önlemek için maddeye iki fıkra eklenmiştir.

12 inci maddenin değişiklik gerekçesi :

Bu Kanun teklifinde Orman Kadastro ekipleri kaldırılmış ve çalışmalar Komisyon bünyesine inhisar ettirilmiş olduğundan madde metninden «Kadastro ekipleri» tabiri çıkarılmıştır.

Ayrıca 1965 yılında yürürlüğe giren ve Orman tahdit Komisyonu elemanlarına tazminat ödenmesini hükme bağlayan 636 sayılı Kanunun geçerli bulunduğu süre içinde orman kadastro komisyonlarına yeterince eleman temini mümkün olmuş ve istenilen miktarda sınırlama çalışmaları yapılabilmektedir.

657 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesi ile 636 sayılı Kanun uygulaması son bulmuş ve Kadastro Komisyonlarına eleman temininde güçlük çekilmeye başlanmıştır. Bunu önlemek üzere büyük bir mahrumiyet ve fazla çalışma ve özel bilgi gerektiren Kadastro Komisyonlarına eleman teminini sağlamak üzere 1744 sayılı Kanuna bu konu ile ilgili 12 nci madde hükmü getirilmiş. Ancak bu madde 657 sayılı D. M. K.'nın muvacehesinde işletilememiş ve kadastro komisyonlarına yeterli nicelik ve nitelikte eleman temini mümkün olmamış ve Komisyon çalışmaları durma raddesine gelmiştir.

Üretimin başlangıcı olan Kırsal kesimde ve çok zor şartlar altında çalışan Komisyonlara eleman bularak, hükümetimizin tiftizlikle üzerinde durduğu üretimi artırma ilkesinin ormancılıkta tam olarak uygulanabilmesini sağlamak amacıyla orman kadastro hizmetlerinde çalışanlara diğer meslek gruplarında olduğu gibi bu maddede tazminat esası getirilmiştir.

DANIŞMA MECLİSİ ÜYELERİ MUHSİN ZEKAİ BAYER, HAYATİ GÜRTAN ve 10 ARKADAŞININ TEKLİFİ

6831 Sayılı Orman Kanununun 7 - 12 nci maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet ormanları ile evvelce tahdit edilmiş olupta herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmi şahsiyete haiz amme müesseselerine ait ormanların ve özel ormanların kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespiti orman kadastro komisyonları tarafından yapılır.

Orman kadastro komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak orman kadastro işlerinde çalışmış ve bu bakanlıkta veya bağlı ilgili kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir orman yüksek mühendisinin başkanlığında; bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi muavini veya en az on yıl hizmet görmüş orman teknikeri üye, bir ziraat yüksek mühendisi veya on yıl hizmet görmüş Ziraat teknisyeni üye ile beldelerde belediye encümenince, köylerde köy ihtiyar kurulunca aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon başkanının yokluğu halinde ormancı üye başkana vekâlet eder.

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar arazideki çalışmaları sırasında, beldelerde belediye encümeni, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanır. Bunların yerinde ve gününde hazır bulunmamaları halinde komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastro sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir.

MADDE 2. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Orman kadastrounun yapılacağı il ve ilçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi, Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile tayin olunur.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az bir ay önce radyo ve Resmî Gazetede, ilgili il varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer gazetede, gazete çıkmayan yerlerde ise diğer mutad vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikişer defa ilan olunur.

Orman kadastro; belde ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman kadastrounun başlama tarihi, komisyon başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek çalışılacak belde ve köylerde bunlara bitişik belde ve köylerde en az bir ay önce bu belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilan kâğıdı ile duyurulur.

İlan kâğıdının asıldığı tutanakla tevsik edilir.

Bu ilanda; komisyonların hangi köy ve beldelerde çalışacakları ormanların içinde ve bitişisindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

Kadastro yapılacak ormanların bitişisinde ve içinde taşınmaz malları olanların orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamaları sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

MADDE 3. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. — İlan işleri tamamlanan belde ve köylerde kadastro yapılacak ormanların sınırları komisyonlarca, arazi üzerinde belli edilir, Hava fotoğraflarına işaretlenir veya ölçülür ve bu işlemler tutanakla tevsik edilir.

Bu tutanak; sınırlandırılan ormanların işletme şeklini, ihtiva ettikleri ağaç türlerini, mülkiyet ve diğer aynı hakları, sınırda bulunan taşınmaz malların cinsini, maliklerinin ve işgal edenlerin ad ve soyadını, gösterilen; veya verilen belgelerin tarih ve numarası ve kısaca niteliklerini, ilgililer tarafından yapılan itirazları kapsayacak şekilde düzenlenir.

Tutanaklar her belde ve köy için tutulacak bir tutanak defterine yazılır. Orman kadastro komisyon başkanı, üyeler ve bilirkişiler tarafından imza edilir.

Orman kadastro komisyonları çoğunluk ile çalışabilir. Oyların eşitliği halinde başkanın katıldığı taraf çoğunluğu kazanmış olur.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğraflarının alımı Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılır, veya yaptırılır.

Ölçme metodlarına ait uygulanacak teknik hususlar yönetmelikte belli edilir.

Bu ormanların sınır noktaları sabit taş ve beton kazıklarla tespit edilir. Tespit edilen sınır noktalarının tahrip edilmesi veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 4. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 10. — Sınırlandırılması belirtilen belde ve köye ait tutanak, ölçü karneleri, fotoğraf v.s. belgeler komisyonca bir kere daha incelenerek tamam olduğu anlaşılan tutanak suretleri komisyon başkanlığınca ait olduğu belde ve köylerin münasip yerlerinde usulüne uygun bir şekilde asılmak suretiyle ilan edilir. Ayrıca tutanak örnekleri aynı gün ilgili orman işletme müdürlüğüne ve Maliye Bakanlığına ait mahallî kuruluşlara bir yazı ile gönderilir.

Asılma tarihi beldelerde belediye encümenlerinin, köylerde ihtiyar kurullarının tasdik edecekleri belgelerle tevsik olunur. Bu belgeler komisyon dosyasında saklanır.

Kadastro tamamlanan ormanlara ait haritalar, teknik esaslar dairesinde düzenlendikten sonra komisyon ormancı üyesi ve ziraatçi üyesi tarafından imzalanır. Bu haritalar komisyon başkanınca teknik yönden kontrol edilerek tasdik olunur.

MADDE 5. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Orman kadastro komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilan ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak ve kararlara karşı hak sahipleri askı tarihinden itibaren bir yıl içinde görevli ve yetkili adliye mahkemelerinde müracaatla sınırlamaya itiraz edebilirler.

İlan tutanaklarında bu tutanak ve kararlara karşı ne suretle dava açılacağı açıkça belirtilir.

Sınırlamaya itiraz davaları her türlü harç ve resimden muaftır. Bu müddet içinde itiraz vuku bulmaz ise komisyon kararları kesinleşir.

Gerçek ve tüzelkişiler tarafından açılacak itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğüne açılacak itiraz davalarında ise hasım tutanakta ismi geçen kişilerdir. Bu kişilerin itiraz konusu yeri başkalarına temlik etmiş olmaları veya ölmüş olmaları veyahut gaipliğine karar verilmiş olmaları halinde, temlik, ölüm ve gaiplik tarihine bakılmaksızın itiraz davası sonuçlandırılır.

İtiraza konu yer için tutanakta kişi adı yazılmamışsa itiraz davası hasımsız açılır. Hasımsız açılan davalarda mahkemeler üç ay içinde ilgililerin davaya katılmaları için gerekli ilanı yaparlar.

Kadastrosu yapıp kesinleşen devlete ait ormanlar tapu dairelerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın hazine adına tapuya teşkil olunur.

Sınır noktalarındaki taş, beton, kazık ve diğer işaretler Orman Genel Müdürlüğüne korunur ve gereken sahalarda dikenli tel içine alınır.

MADDE 6. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Orman kadastro komisyonunda bilfiil çalışan Başkan, ormancı ve ziraatçi üyelerle diğer teknik elemanlara verilecek aylık ve her türlü diğer ödemelerden başka, birinci derece son kademe memur aylığının brüt tutarının % 50'si (Yüzde elli) oranında ayrıca tazminat, Orman Genel Müdürlüğüne başkaca hiçbir işlem, emir ve yetkiye lüzum kalmaksızın ödenir.

Orman kadastro komisyonları için lüzumlu taşıt araçları ve görevlilerin kanunî yollukları ile her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğüne temin edilir.

Orman kadastro işlerinin uygulanmasına ilişkin iş ve işlemler Tarım ve Orman Bakanlığınca bu kanunun yayımından itibaren dört ay içinde hazırlanıp Bakanlar Kurulunca onaylanacak bir yönetmelikle belirtilir.

MADDE 7. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değişik muvakkat 1 inci maddesinin yürürlükten kaldırılması hakkındaki Kanun Teklifimiz ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz. 8.7.1982

Nurettin ÂYANOĞLU

Halil Erdoğan GÜREL

Mehmet AKDEMİR

Cevdet KARSLI

Yılmaz ÖZMAN

Mahmut Nedim BİLGİÇ

Mehmet AYDAR

Kâzım ÖZTÜRK

Mehmet PAMAK

M. Talât SARAÇOĞLU

6831 SAYILI ORMAN KANUNUNUN 1744 SAYILI KANUNLA DEĞİŞİK MUVAKKAT 1 İNCİ MADDESİNİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASI HAKKINDAKİ KANUN TEKLİFİNİN
GEREKÇESİ

GENEL GEREKÇE

6831 sayılı Orman Kanununun muvakkat 1 inci maddesi «ormanların kadastrosunun ikmal ve kesinleşmesine kadar bu Kanunun birinci madde tatbikatından çıkacak ihtilaflarda Orman Bakanlığının gerekçeli mütalaa alınır.

Ancak mahkeme bu mütalaa ile bağlı değildir» hükmünü ihtiva etmektedir.

Bu madde metnine göre orman tahdidi (Kadastro su) yapılmamış yerlerde, ormanla ilgili anlaşmazlıklarda bir yerin orman olup olmadığı hususunun saptanması mahkemelere aittir. Ancak mahkemeler bu hususu saptarken Orman Bakanlığından gerekçeli mütalaa almak zorunluluğunda olmakla beraber bu mütalaa ile bağlı kılınmamışlardır.

6831 sayılı Orman Kanununa 1973 yılında 1744 sayılı Kanunla yapılan bir değişiklik sonucu getirilen bu husus 1973 yılından bu yana getiriliş gayesine uygun, uygulamaya bir pratiklik ve zaman yönünden bir kazanç getirememiştir.

Şöyleki değişiklikten önce Orman Kanununun 1 inci maddesi tatbikatından çıkacak anlaşmazlıklarda, bir yerin orman sayılıp sayılmayacağı Ziraat Vekâletince (Orman Bakanlığınca) belirtilirdi. Bu belirtme mahkemeleri bağlıyor ve mahkemeler bu belirtmeye göre karar veriyorlardı. Ancak bu belirtmeye karşı Danıştaya başvurmak mümkündü. Ağır eleştirilere hedef olan bu uygulama, davada taraf olan Orman Teşkilatınca yapılan belirtmenin tarafsızlık ilkesini zedelediğini, belirtmenin uzun yıllar yapılamaması nedeniyle davaların uzadığı devlet ve vatandaş ilişkilerini devlet aleyhine çoğalttığı gerekçesiyle 1973 yılında kaldırılarak yerine daha pratik olduğu tahmin edilen ve bugün yürürlükte olan muvakkat madde 1'deki hüküm getirilmiştir.

Ancak görülen odur ki 1973'den bu yana geçen dokuz yıl içinde bu hükümle getirilen hususta uygulamaya kolaylık getirememiş ve devletin emek, para ve zaman kaybına neden olduğu gibi yine davaların uzamasına neden olmuştur.

Mahkemelerce Tarım ve Orman Bakanlığından istenilen gerekçeli mütalaa adedinin yıllık ortalaması 40 - 50 bin civarındadır. Orman Bakanlığına gelen müzekkereler Orman Genel Müdürlüğü Kadastro Dairesi Başkanlığına intikal ettirilmekte, bu dairece de davanın görüldüğü yerin bağlı olduğu Orman Bölge Başmüdürlüğüne gerekli inceleme yapılması için talimat verilmektedir.

Orman bölge başmüdürlüklerinde kurulmuş bulunan 3 kişiden oluşan inceleme kurulları, Orman Bölge Başmüdürlüğünün hudutları içinde bulunan mahkemelerden gelen bu müzekkereleri yerinde incelemek üzere araziye gitmektedirler.

Bu işler için bazen yüzlerce kilometre katetmek zorunda kalmaktadırlar. Bazan da inceleme kurulları teşekkül ettirilemediği için işler askıda kalmaktadır.

Merkeze gönderilen raporlarda noksanlık görüldüğü takdirde, tekrar inceleme kurullarına belgeler noksanlığın tamamlanması için iade edilmektedir.

Mahkemeleri bağlamayan bu gerekçeli mütalaaalar gördükleri işlem nedeni ile asgarî bir yıldan önce mahkemelere gönderilememekte bazan bu süre üç yılı bulmaktadır. Mahkemeler uzayıp giden davalar nedeni ile cevap vermeyen yetkililer hakkında kanunî takibata dahi geçmektedirler.

Devlet bu gerekçeli mütalaa için gereksiz emek, zaman ve büyük para kaybına uğramaktadır. Ayrıca çeşitli baskılar nedeniyle ormanların kaybı söz konusu olabilmektedir.

Esasen mahkemelerin bugünkü ormanı saptama yöntemi Yargıtay kararları ile tam manası ile ve sorunu tarafsız şekilde çözüm bulacak durumda rayına oturmuştur.

Tarım ve Orman Bakanlığının mütalaaı ne olursa olsun bugünkü uygulamada hâkim bizzat dava konusu yere gitmek ve orman yüksek mühendisi uzman ormancı bilirkişiye dava konusu yeri incelettirmek zorundadır.

Bu açıklanan duruma göre bugünkü uygulamada pratik bir değeri kalmamış bulunan, davaları uzatan ve Devleti gereksiz yere emek, para ve zaman kaybına sokan gerekçeli mütalaa ile ilgili 6831 sayılı Orman Kanununun muvakkat 1 inci maddesinin kaldırılması, mahkemelerin daha süratli karar verebilmelerini sağlayacak, devlet ve vatandaş anlaşmazlıklarının uzayıp gitmesini önleyecektir.

MUVAKKAT 1 İNCİ MADDENİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMA GEREKÇESİ

Genel gerekçede belirtilen hususlara, madde gerekçesinde de aynen iştirak edilmesi uygun görülmektedir.

DANIŞMA MECLİSİ ÜYESİ NURETTİN AYANOĞLU VE 9 ARKADAŞININ TEKLİFİ

6831 Sayılı Orman Kanununun 1744 Sayılı Kanunla Değişik Muvakkat 1 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değişik muvakkat 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TC

Danışma Meclisi

Tarım ve Orman, Köy İşleri ve

Kooperatifler Komisyonu

Sayı : 40

Esas No. : 2/71

10 Ocak 1983

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Esas Komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiş bulunan «Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının, 31.8.1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi» hakkında Başkanlıkça Komisyonunuz görüşünün alınması uygun görüldüğünden Danışma Meclisi İçtüzüğü'nün 33 ve 36 ncı maddeleri gereğince teklif hakkındaki görüşlerinizin Komisyonumuza bildirilmesini arz ederim.

Saygılarımla.

Dr. Osman YAVUZ

*Tarım ve Orman, Köy İşleri ve
Kooperatifler Komisyonu Başkanı*

TC

Danışma Meclisi

Tarım ve Orman, Köy İşleri ve

Kooperatifler Komisyonu

Sayı : 41

Esas No. : 2/62

10 Ocak 1983

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Esas Komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiş bulunan «Danışma Meclisi Üyesi Nurettin Âyan-oğlu ve 9 Arkadaşının, 6831 Sayılı Orman Kanununun 1744 Sayılı Kanunla Değişik Muvakkat 1 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi» hakkında Başkanlıkça Komisyonunuz görüşünün alınması uygun görüldüğünden Danışma Meclisi İçtüzüğü'nün 33 ve 36 ncı maddeleri gereğince teklif hakkındaki görüşlerinizin Komisyonumuza bildirilmesini arz ederim.

Saygılarımla.

Dr. Osman YAVUZ

Tarım ve Orman, Köy İşleri ve
Kooperatifler Komisyonu Başkanı

TC

Danışma Meclisi

Tarım ve Orman, Köy İşleri ve

Kooperatifler Komisyonu

Sayı : 42

Esas No. : 2/60

10 Ocak 1983

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Esas Komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiş bulunan «Danışma Meclisi Üyeleri Muhsin Zekâî Bayer, Hayati Gürkân ve 10 arkadaşının 6831 Sayılı Orman Kanununun 7 - 12 nci Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi» hakkında Başkanlıkça Komisyonunuz görüşünün alınması uygun görüldüğünden Danışma Meclisi İçtüzüğü'nün 33 ve 36 ncı maddeleri gereğince teklif hakkındaki görüşlerinizin Komisyonumuza bildirilmesini arz ederim.

Saygılarımla.

Dr. Osman YAVUZ

Tarım ve Orman, Köy İşleri ve
Kooperatifler Komisyonu Başkanı

Adalet Komisyonu Raporu

TC

Danışma Meclisi

Adalet Komisyonu

Esas No. : 2/60, 2/62, 2/71

Karar No. : 66

30 Mart 1983

TARIM VE ORMAN, KÖY İŞLERİ VE KOOPERATİFLER KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Esas Komisyon olarak Komisyonunuza havale edilmiş bulunan «Danışma Meclisi Üyeleri Muhsin Zekâi Bayer, Hayati Gürkân ve 10 Arkadaşının 6831 Sayılı Orman Kanununun 7-12 nci Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi», «Danışma Meclisi Üyesi Nurettin Âyanoğlu ve 9 Arkadaşının 6831 Sayılı Orman Kanununun 1744 Sayılı Kanunla Değişik Muvakkat 1 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi» ile «Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının 31.8.1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi» hakkında Komisyonumuzdan görüş bildirilmesi istemini havi 10.1.1983 günlü ve 40, 41 ve 42 sayılı yazılarınız gereğince üç teklif birbirleriyle ilgili görüldüğünden İçtüzüğü'nün 34 üncü maddesi uyarınca birleştirilerek ilk iki teklifin üçüncü teklif içinde yer alması nedeniyle Recep Meriç ve arkadaşlarının teklifi esas alınmak suretiyle, Tarım ve Orman ile Adalet Bakanlıkları temsilcilerinin de katılmasıyla Komisyonumuzca incelenip görüşüldü :

1. Teklifin 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (F) bendinin ekli teklif metninde olduğu şekilde yeniden düzenlenmesi,
2. Teklifin 2 nci maddesinin Komisyonumuzca düzenlenen şekilde aynen benimsenmesi,
3. Teklifin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki «tahdit edilmiş» kelimelerinin «sınırlaması yapılmış», «hükmü şahsiyete haiz» kelimelerinin «tüzelkişiliğe sahip» kelimeleriyle değiştirilmesi,
4. Teklifin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki «ile tayin olunur» kelimeleri yerine «belirlenir» kelimeleri konulmak suretiyle Komisyonunuz metninin aynen benimsenmesi,
5. Teklifin 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 ve 20 nci maddelerinin Komisyonunuzca düzenlenen şekilde aynen kabul edilmesi,
6. Teklifin 21 inci maddesinin ikinci fıkrasındaki «tabii kaynaklar» kelimesinden sonra gelen «ile» bağlacının yerine «,» konulması,
7. Teklifin 22 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki «kurulu» kelimesinden sonra «mevcut» kelimesinin eklenmesi,
8. Teklifin 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 ve 32 nci maddelerinin Komisyonunuzca kabul edilen şekilde benimsenmesi,
9. Teklifin 33 ve 34 üncü maddelerinin ekli teklif metninde olduğu şekilde yeniden düzenlenmesi,
10. Teklifin 35 ve 36 ncı maddelerinde yer alan para cezalarının asgarî hadlerini tespit edip azamî hadlerini Türk Ceza Kanununa bırakmak suretiyle teklif metinlerinin ekli metninde olduğu biçimde düzenlenmesi,
11. Teklifin 37 nci maddesinin birinci fıkrasındaki «dört» kelimesinin «altı» olarak değiştirilmesi, fıkranın ikinci cümlesinin ikinci fıkra olarak yazılması, üçüncü fıkranın başındaki «Birinci» kelimesinden sonra «ve ikinci» kelimelerinin eklenmesi, «fıkra» kelimesinin «fıkralarda» olarak düzeltilmesi ve teklifin ikinci fıkrasının dördüncü fıkra olarak kabul edilerek fıkranın birinci cümlesinde yer alan «ormancılık» kelimesinden sonra «veya diğer» kelimelerinin ilave edilmesi,
12. Teklifin 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 ve 45 inci maddelerde yazılı olan cezaların aşağı hadleri tespit edilmek suretiyle madde metinlerinin ekli teklif metninde yazıldığı şekilde düzenlenmesi ve 40 ncı madde-
deki «muhalif» kelimesinin «aykırı» olarak değiştirilmesi,
13. Teklifin 46 ncı maddesindeki «sahiplerinden onbeşbin lira hafif para cezası alınır» kelimelerinin «sahipleri onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır» şeklinde düzenlenmesi,

14. Teklifin 47 nci maddesindeki ceza miktarları aşağı had olarak kabul edilmek suretiyle Komisyonunuz metninin aynen benimsenmesi,
 15. Teklifin 48 inci maddesinin aynen kabul edilmesi,
 16. Teklifin 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında ki «salahiyetli» kelimesinin «yetkili», «onikibin» kelimesinin «beşbin» olarak değiştirilmesi, «hafif» kelimesinin metinden çıkarılması; ikinci fıkradaki «ceza» kelimesinin «cezaya», «alakahılar» kelimesinin «ilgililer», «tetkik edilir» kelimelerinin «incelenir, bu konuda verilen kararlar kesindir» şeklinde değiştirilmek suretiyle Komisyonunuz metninin benimsenmesi,
 17. Teklifin 50 nci maddesindeki «etmeyenlerden beşbin lira hafif para cezası alınır» kelimelerinin «etmeyenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır» şeklinde düzeltilerek Komisyonunuz metninin kabul edilmesi,
 18. Teklifin 51 inci maddesini düzenleyen Komisyonunuz metninin birinci fıkrasında yer alan «müsadere» kelimesinin metinden çıkarılması,
 19. Teklifin 52 nci maddesini düzenleyen Komisyonunuz metnindeki «beşbin lira» kelimelerinin «beşbin liraya kadar» şeklinde değiştirilmesi,
 20. Teklifin 53 üncü maddesini düzenleyen Komisyonunuz metninin birinci fıkrasındaki «kanunda yasak edilen» kelimelerinin «kanunla yasaklanan» şeklinde değiştirilmesi; üçüncü fıkradaki «mahalle» kelimesinin «yere»; beşinci fıkradaki «ürününün» kelimesinin «emvali» olarak yazılması ve altıncı fıkradaki «Sulh ve Asliye» kelimelerinin metinden çıkarılması,
 21. Teklifin 54 üncü maddesini düzenleyen Komisyonunuz metninin birinci fıkrasındaki «yasak edilen» kelimelerinin «yasaklanan» şeklinde düzenlenmesi,
 22. Teklifin 55 ve 56 ncı maddelerini düzenleyen Komisyonunuz metinlerinin aynen benimsenmesi,
 23. Teklifin 57 nci maddesini düzenleyen Komisyonunuz metninin birinci fıkrasının (A) bendinde yer alan «kapalı» kelimesinin «kaplı» olarak değiştirilmesi,
 24. Teklifin 58, 59, 60 ve 61 inci maddelerini düzenleyen Komisyonunuz metninin aynen benimsenmesi,
 25. Teklifin 62 nci maddesinin aynen kabul edilmesi,
- Uygun görülmüştür.
- Raporumuz saygıyla arz olunur.

M. Fevzi UYGUNER
Başkan

Halil GELENDOST
Başkanvekili

Enis MURATOĞLU
Sözcü

Serda KURTOĞLU
Kâtip

Yavuz ALTOP
Üye
Bulunamadı.

İbrahim BARANGİL
Üye

Necip BİLGE
Söz hakkını saklıdır.

Halil ERTEM
Üye

Abdullah Pulat GÖZÜBÜYÜK
Üye

Ömer Adnan OREL
Üye

Tarım ve Orman, Köyleri ve Kooperatifler Komisyonu Raporu

TC

Danışma Meclisi

Tarım ve Orman, Köyleri ve

Kooperatifler Komisyonu

Esas No. : 2/71, 2/62, 2/60

Karar No. : 19

13 Nisan 1983

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Esas Komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiş bulunan «Danışma Meclisi Üyeleri Muhsin Zekâi BAYER, Hayati GÜRTAN ve 10 Arkadaşının 6831 sayılı Orman Kanununun 7-12 nci Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi», «Danışma Meclisi Üyesi Nurettin ÂYANOĞLU ve 9 Arkadaşının 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla Değişik Muvakkat 1 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi» ile «Danışma Meclisi Üyesi Recep MERİÇ ve 32 Arkadaşının 31.8.1956 Tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi», Başbakanlığın da olumlu mütalaaları alındıktan sonra birbirleriyle ilgili görüldüğünden İçtüzüğün 34 üncü maddesi gereğince birleştirilmiş ilk iki teklifin üçüncü teklif içinde yer alması nedeniyle Recep MERİÇ ve arkadaşlarının teklifi esas alınarak ilgili Bakanlıklar ve kuruluşlar temsilcilerinin katıldıkları toplantılarda Komisyonumuzca incelenip görülmüştür.

1. Yapılan incelemeler sonucunda teklif ile getirilmek istenen değişiklikler Komisyonumuzca da olumlu görülmüş, özellikle yeni Anayasamızın 169 uncu ve 170 nci maddelerinde yer alan Ormanlarla ilgili ana kurallara uygunluk ve işlerlik sağlaması açısından bu değişikliklerin gerekli ve zorunlu olduğuna inanılmıştır.

2. 1 inci maddenin 2 nci fıkrasının (D) ve (G) bendleri teklifte olduğu gibi aynen (F) ve (I) bendleri ise Komisyonumuz metninde görüldüğü şekilde değiştirilerek kabul edilmiştir.

3. Teklifin 2 nci, 3 üncü, 4 üncü, 5 inci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 9 uncu, 10 uncu, 11 inci maddeleri Komisyonumuz metninde görüldüğü şekilde değiştirilerek yeniden düzenlenmiştir.

4. Teklifin 12 nci, 13 üncü, maddeleri aynen kabul edilmiştir.

5. Teklifin 14 üncü maddesi Komisyonumuz metninde görüldüğü şekilde yeniden düzenlenmiştir.

6. Teklifin 15 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

7. Teklifin 16 ncı, 17 nci, 18 inci, 19 uncu, 20 nci, 21 inci, 22 nci ve 23 üncü maddeleri Komisyonumuz metninde görüldüğü şekilde değiştirilerek yeniden düzenlenmiştir.

8. Teklifin 24 üncü maddesi ile yürürlükten kaldırılan 38 inci madde yasa tekniği açısından teklifin sonunda yer alan yürürlükten kaldırılan maddelere ilişkin 58 inci madde kapsamına alınmış ve daha sonra gelen maddelere ait numaralar bir üste kaydırılmıştır.

9. Teklifin 25 inci, 26 ncı, 27 nci, 28 inci, 29 uncu, 30 uncu, 31 inci ve 32 ncı maddeleri Komisyonumuz metninde görüldüğü şekilde değiştirilerek yeniden düzenlenmiştir.

10. Teklifin 33 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

11. Teklifin 34 üncü maddesi Komisyonumuz metninde 33 üncü madde olarak yeniden düzenlenmiştir.

12. Teklifin 35 inci ve 36 ncı maddeleri Adalet Komisyonu metninde 34 üncü ve 35 inci madde olarak düzenlendiği şekilde aynen benimsenmiştir.

13. Teklifin 37 nci maddesi Adalet Komisyonunun kabul ettiği metnin 36 ncı maddesinde düzenlendiği şekilde benimsenmiş, ancak «ıka» kelimesi yerine «işleyenler» kelimesinin konulması uygun görülmüştür.

14. Teklifin 38 inci maddesi Adalet Komisyonu metninde 37 nci madde olarak düzenlendiği şekilde aynen benimsenmiştir.

15. Teklifin 39 uncu maddesi 38 inci madde olarak metinde görüldüğü şekilde değiştirilerek yeniden düzenlenmiştir.

16. Teklifin 40 ıncı, 41 ıncı, 42 nci, 43 üncü, 44 üncü, 45 inci, 46 ncı ve 47 nci maddeleri Adalet Komisyonunun metninde düzenlendiği şekilde aynen benimsemiştir.
17. Teklifin 48 inci maddesi, 47 nci madde olarak aynen benimsenmiştir.
18. Teklifin 49 uncu, 50 inci, 51 inci ve 52 nci maddeleri Adalet Komisyonunun metninde düzenlendiği şekilde aynen benimsenmiştir.
19. Teklifin 53 üncü maddesi, 52 nci madde olarak Komisyonumuz metninde görüldüğü şekilde değiştirilerek yeniden düzenlenmiştir.
20. Teklifin 54 üncü maddesi, Adalet Komisyonunun metninde 53 üncü madde olarak düzenlendiği şekilde aynen benimsenmiştir.
21. Teklifin 55 inci, 56 ncı, maddeleri Komisyonumuz metninde 54 üncü ve 55 inci madde olarak yeniden düzenlenmiştir.
22. Teklifin 57 nci maddesi, Adalet Komisyonu metninde 56 ncı madde olarak düzenlendiği şekilde aynen benimsenmiştir.
23. Teklifin 58 inci maddesi yürürlükten kaldırılan maddeler arasına alınarak aynen benimsenmiştir.
24. Teklifin 59 uncu maddesi, 57 nci madde olarak yeniden düzenlenmiş maddenin (d) bendi Komisyonumuzca reddedilmiştir.
25. Teklifin 60 ncı maddesi, 58 inci madde olarak metinde görüldüğü şekilde yeniden düzenlenmiş yürürlükten kaldırılan tüm maddeler bu madde içerisinde yer almıştır.
26. Teklifin 61 inci maddesi, 59 uncu madde olarak Komisyonumuz metninde görüldüğü şekilde yeniden düzenlenmiştir.
27. Teklifin 62 ndi maddesi, 60 ncı madde olarak Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.
- Raporumuz saygı ile arz olunur.

Osman YAVUZ
Başkan

Salih İNAL
Başkanvekili

İ. Doğan GÜRBÜZ
Sözcü

Zeki ÖZKAYA
Kâtip

Mahmut AKKILIÇ
Üye

Vehbi Muhlis DABAKOĞLU
Üye
İmzada Bulunamadı

Kamer GENÇ
Üye

M. Velid KÖRAN
Üye

Recep MERİÇ
Üye

Tümü ve Maddeler Üzerinde Söz
Hakkım Saklıdır

R. Adli ONMUŞ
Üye

Atalay PEKÖZ
Üye
İmzada Bulunamadı

Şerafettin YARKIN
Üye

Fuat YILMAZ
Üye

DANIŞMA MECLİSİ ÜYESİ RECEP MERİÇ VE 32 ARKADAŞININ TEKLİFİ

31.8.1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin 2 nci fıkrasının D, F, G, İ bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D) Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki Devlet Ormanlarına bitişik olmayan tescilli mezarlıklardaki ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerler,

F) Orman içinde veya bitişğinde tapu ile, orman dışında ise diğer sahiplik unsurları ile sahipli ziraat arazisi olarak kullanılan ve dağınık yer yer küme ve sıra halinde bulunan her nevi ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerler,

G) Devlet ormanlarına bitişik olmayan, yüzölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan ve tapu ile sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaçcıklar,

İ) Sahipli arazideki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, hususi kanunu gereğince Devlet Ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 6777 sayılı Kanunla tasrih edilen yabancı veya aşılanmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar,

MADDE 2. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 2. — 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden;

a) Su ve Toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan;

Tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanı haline gelmiş yerler, hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan otlak, kışlak ve yaylak haline gelmiş yerler.

b) Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları, Orman sınırları dışına çıkarılır.

Sınırlaması evvelce yapılmış ve kesinleşmiş yerlerde yukarıdaki fıkra hükümlerine göre sınırlamaların düzeltilmesi iş ve işlemleri tüzüğünde belirlenen şekilde yapılır. Bu düzeltme işlemleri Orman Genel Müdürlüğü ve Maliye Bakanlığının mahallî birimlerine yazılı olarak bildirilir. Bu bildirimden itibaren 1 yıl içinde taşınmazın bulunduğu yerdeki adliye mahkemesine Tarım ve Orman Bakanlığı aleyhine iptal davası açılabilir.

Bu madde hükümleri; yanan orman sahalarında, muhafaza ormanlarında, Millî Parklarda, İzin ve İrtifak Hakkı tesis edilen ormanlarda, orman olarak kamulaştırılan yerlerde ve orman rejimi içerisine alınan yerlerde hiçbir suretle uygulanamaz.

**ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ
METİN**

**6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin
Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten
Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi**

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin 2 nci fıkrasının D, F, G, İ bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D) Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki Devlet Ormanlarına bitişik olmayan tescilli mezarlıklardaki ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerler,

F) Orman sınırları içinde veya bitişğinde tapu kaydına dayanarak, orman sınırları veya bitişik alanlar dışında ise tapu kaydı veya diğer tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halindeki her nevi ağaç ve ağaçcıklarla örtülü sahipli yerler,

G) Devlet ormanlarına bitişik olmayan, yüzölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan ve tapu ile sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaçcıklar,

İ) Sahipli arazilerdeki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, hususî kanunu gereğince Devlet Ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 6777 sayılı Kanunda tasrih edilen yabancı veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar,

MADDE 2. — Teklifin 2 nci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

**TARIM VE ORMAN, KÖY İŞLERİ VE KOOPERATİFLER
KOMİSYONU METNİ**

**31.8.1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun
Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Madde-
lerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun
Teklifi**

MADDE 1. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin 2 nci fıkrasının D, F, G, İ bendleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D) Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisinde bulunan kadim mezarlıklardaki ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerler,

F) Orman sınırları içinde veya bitişğinde tapu kaydına dayanarak, orman sınırları veya bitişik alanlar dışında ise tapu kaydı veya diğer tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halindeki her nevi ağaç ve ağaçcıklarla örtülü sahipli yerler,

G) Devlet ormanlarına bitişik olmayan, yüzölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan ve tapu ile sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaçcıklar,

İ) Sahipli arazideki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, özel kanunu gereğince Devlet Ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 27.2.1960 tarih ve 7457 sayılı ve 9.7.1956 tarih 6777 sayılı Kanunlarda tasrih edilen yabancı veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar.

MADDE 2. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 1744 Sayılı Kanunla değiştirilen 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 2. — 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden;

a) Su ve toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan; tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (Antepfıstığı) gibi çeşitli tarım alanları veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan otlak, kışlak ve yaylak haline gelmiş yerler,

b) Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları,

Hazine adına tapuya kaydedilmek üzere orman sınırları dışına çıkarılır.

Sınırlaması evvelce yapılmış yerlerde yukarıdaki fıkra hükümlerine göre sınırlamaların düzeltilmesi iş

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin şekil ve esaslar kanununun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç altı ay içinde yürürlüğe konulacak tüzükle belli edilir.

MADDE 3. — 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet ormanları ile evvelce tahdit edilmiş olupta herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmî şahsiyete haiz amme müesseselerine ait ormanların ve özel ormanların kadastrosu ve bu ormanların içinde ve bitişğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespiti Orman Kadastro Komisyonları tarafından yapılır.

Orman Kadastrosu Komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak Orman Kadastro işlerinde çalışmış ve bu Bakanlıkta veya bağlı ilgili kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir Orman Yüksek Mühendisinin Başkanlığında; bir Orman Yüksek Mühendisi veya en az on yıl hizmet görmüş Orman Teknikleri Üye, bir Ziraat Yüksek Mühendisi veya on yıl hizmet görmüş Ziraat Teknisyeni Üye ile beldelerde Belediye Encümenince, köylerde köy ihtiyar kurulunca aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon Başkanının yokluğu halinde Ormancı Üye Başkana vekalet eder.

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar arazideki çalışmaları sırasında beldelerde Belediye Encümeni, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanır. Bunların yerinde ve gününde hazır bulunmaları halinde Komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastrosu sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 3. — 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet Ormanları ile evvelce sınırlama yapılmış olup da herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, tüzelkişiliğe sahip amme müesseselerine ait ormanların ve özel ormanların kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespiti Orman Kadastro Komisyonları tarafından yapılır.

Orman Kadastro Komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak Orman Kadastro işlerinde çalışmış ve bu Bakanlıkta veya bağlı ilgili kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir Orman Yüksek Mühendisinin başkanlığında; bir Orman Yüksek Mühendisi veya en az on yıl hizmet görmüş Orman Teknikeri üye, bir Ziraat Yüksek Mühendisi veya on yıl hizmet görmüş Ziraat Teknisyeni üye ile beldelerde belediye encümenince, köylerde köy ihtiyar kurulunca aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon Başkanının yokluğu halinde Ormancı Üye Başkana vekalet eder.

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar arazideki çalışmaları sırasında beldelerde belediye encümeni, köylerde ihtiyar kurulları

Danışma Meclisi

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

ve işlemleri, yönetmeliğinde belirlenen şekilde Orman Kadastro Komisyonlarınca yapılır. Bu düzeltme işlemleri; Orman Genel Müdürlüğü ve Maliye Bakanlığının mahallî birimlerine komisyonlarca yazılı olarak bildirilir ve mahallinde askı suretiyle ilan edilir. Bu bildirmeden ve ilandan itibaren 60 gün içinde taşınmazın bulunduğu yer adliye mahkemesine Tarım ve Orman Bakanlığı alehine iptal davası açılabilir.

İlk defa yapılacak orman kadastrounda sınırlama ile birlikte bu madde hükümleri de uygulanır.

Bu madde hükümleri yanan orman sahalarında hiçbir surette; muhafaza ormanı, millî park olarak ayrılan, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlarda ve 3 üncü madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde ise niteliklerinin devamı süresince uygulanmaz.

Tüzelkişiliğe haiz kamu müesseselerine ait veya özel mülkiyetteki ormanlarda bu madde hükmünün uygulanmasında orman sınırlarına çıkarma işlemleri bu ormanların sahipleri adına yapılır.

MADDE 3. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet Ormanları ile evvelce sınırlama yapılmış olupta herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, tüzelkişiliğe sahip amme müesseselerine ait ormanların ve özel ormanların kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespiti, Orman Kadastro Komisyonları tarafından yapılır.

Orman Kadastro Komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak orman kadastro işlerinde çalışmış ve bu Bakanlıkta veya bağlı kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisinin başkanlığında; bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi veya bunların bulunmaması halinde en az on yıl hizmet görmüş orman teknikeri üye, bir ziraat yüksek mühendisi veya ziraat mühendisi veya bunların bulunmaması halinde en az on yıl hizmet görmüş ziraat teknisyeni üye ile beldelerde belediye encümenince, köylerde köy ihtiyar kurulunca aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon başkanının yokluğu halinde ormancı üye başkana vekâlet eder.

(S. Sayısı : 390)

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 4. — 6831 sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Orman Kadastrounun yapılacağı İl ve İlçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile tayin olunur.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az bir ay önce Radyo ve Resmî Gazetede ilgili il, varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer gazetede, gazetede çıkmayan yerlerde ise diğer mutad vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikişer defa ilan olunur.

Orman Kadastro; belde ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman Kadastrounun başlama tarihi, komisyon Başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek çalışacak belde ve köylerle bunlara bitişik belde ve köylerde en az bir ay önce bu belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilan kâğıdı ile duyurulur.

İlan kâğıdının asıldığı tutanakla tevsik edilir.

Bu ilanda; Komisyonların hangi köy veya beldelerde çalışacakları ormanların içinde ve bitişigindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları, hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

Kadastro yapılacak ormanların bitişiginde ve içinde taşınmaz malları olanların, orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamaları sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

tarafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanılır. Bunların yerinde ve gününde hazır bulunmamaları halinde komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastrou sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir.

MADDE 4. — 6831 sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Orman Kadastrounun yapılacağı il ve ilçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi, Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile belirlenir.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az, bir ay önce radyo ve Resmî Gazetede ilgili il, varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer gazetede, gazete çıkmayan yerlerde ise diğer mutad vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikişer defa ilan olunur.

Orman Kadastrou; belde ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman Kadastrounun başlama tarihi, Komisyon Başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek çalışılacak belde ve köylerle bunlara bitişik belde ve köylerde en az bir ay önce bu belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilan kâğıdı ile duyurulur ve durum bir tutanakla tevsik edilir.

Bu ilanda, Komisyonların hangi köy veya belde-lerde çalışacakları ormanların içinde ve bitişigindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları, hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

Kadastrou yapılacak ormanların bitişiginde ve içinde taşınmaz malları olanların, orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ettikleri ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamaları sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar arazideki çalışmaları sırasında belde-lerde belediye encümeni, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanırlar. Bunların gelmemeleri halinde, Komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastrou sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir. Orman kadastro işlemlerinin beş yılda bitirilmesi için gereken bütün tedbirler alınır.

MADDE 4. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Orman kadastrounun yapılacağı il ve ilçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi, Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile belirlenir.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az bir ay önce TRT ve Resmî Gazetede, ilgili il, varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer gazetede, gazete çıkmayan yerlerde ise diğer mutad vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikişer defa ilan olunur.

Orman kadastrou; belde ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman kadastrounun başlama tarihi, komisyon başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek çalışılacak belde ve köylerle bunlara bitişik belde ve köylerde en az bir ay önce, bu belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilân kâğıdı ile duyurulur ve durum bir tutanakla tevsik edilir.

Bu ilanda, komisyonların hangi köy veya belde-lerde çalışacakları, ormanların içinde ve bitişigindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları ve hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklıdır.

Kadastro yapılacak ormanların bitişiginde ve içinde taşınmaz malları olanların, orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ettikleri ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 5. — 6831 sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. — İlan işleri tamamlanan belde ve köylerde kadastro yapılacak ormanların sınırları komisyonlarca, arazi üzerinde belli edilir. Hava fotoğraflarına işaretlenir veya ölçülür ve bu işlemler tutanakla tevsik edilir.

Bu tutanak; sınırlandırılan ormanların işletme şeklini, ihtiva ettikleri ağaç türlerini, mülkiyet ve diğer aynı hakları, sınırda bulunan taşınmaz malların cinsini, maliklerinin ve işgal edenlerin ad ve soyadını, gösterilen; veya verilen belgelerin tarih ve numarası ve kısaca niteliklerini, ilgililer tarafından yapılan itirazları kapsayacak şekilde düzenlenir.

Tutanaklar her belde ve köy için tutulacak bir tutanak defterine yazılır. Orman Kadastro Komisyon Başkanı, üyeler ve bilirkişiler tarafından imza edilir.

Orman Kadastro Komisyonları çoğunluk ile çalışabilir. Oyların eşitliği halinde başkanın katıldığı taraf çoğunluğu kazanmış olur.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğraflarının alımı Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılır veya yaptırılır.

Ölçme metodlarına ait uygulanacak teknik hususlar yönetmelikte belli edilir.

Bu ormanların sınır noktaları sabit taş ve beton kazıklarla tespit edilir. Tespit edilen sınır noktalarının tahrip edilmesi veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 6. — 6831 sayılı Orman Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 10. — Sınırlandırılması bitirilen belde ve köye ait tutanak, ölçü karneleri, fotoğraf vesair belgeler komisyonca bir kere daha incelenerek tamam olduğu anlaşılan tutanak suretleri komisyon başkanlığınca ait olduğu belde ve köylerin münasip yerlerinde usulüne uygun bir şekilde asılmak suretiyle ilan edilir. Ayrıca tutanak örnekleri aynı gün ilgili Orman İşletme Müdürlüğüne ve Maliye Bakanlığına ait mahallî kuruluşlara bir yazı ile gönderilir.

Asılma tarihi beldelerde Belediye encümenlerinin, köylerde ihtiyar kurullarının tasdik edecekleri belgelerle tevsik olunur. Bu belgeler Komisyon dosyasında saklanır.

Kadastro tamamlanan ormanlara ait haritalar, teknik esaslar dairesinde düzenlendikten sonra komisyon Ormanca üyesi ve Ziraatçı üyesi tarafından imzalanır. Bu haritalar komisyon başkanınca teknik yönden kontrol edilerek tasdik olunur.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 5. — Teklifin 5 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Teklifin 6 ncı maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamları sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

MADDE 5. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. — İlan işleri tamamlanan belde ve köylerde kadastro yapılacak ormanların sınırları komisyonlarca, arazi üzerinde belirlenir, ölçülür veya hava fotoğraflarına işaretlenir ve bu işlemler tutanakla tevsik edilir.

Bu tutanak; sınırlandırılan ormanların işletme şeklini, ihtiva ettikleri ağaç türlerini, mülkiyet ve diğer aynı hakları, sınırdaki bulunan taşınmaz malların cinsini, maliklerinin ve işgal edenlerin ad ve soyadını, gösterilen veya verilen belgelerin tarih, numara ve nitelikleri ile ilgililer tarafından yapılan itirazları kapsayacak şekilde düzenlenir.

Tutanaklar; her belde ve köy için tutulacak bir tutanak defterine yazılır ve orman kadastro komisyon başkanı, üyeler ve bilirkişiler ve hazır bulundukları takdirde orman içinde veya bitişiğinde taşınmaz mal sahibi olanlar ile işgal edenler veya kanunî mümessilleri veya vekilleri tarafından imza edilir.

Orman kadastro komisyonları en az üç üye ile de çalışabilir. Oyların eşitliği halinde başkanın katıldığı taraf çoğunluğu kazanmış olur.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğrafları, Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılır veya yaptırılır.

Ölçme metotlarına ait uygulanacak teknik hususlar yönetmelikte belirtilir.

Kadastro yapılacak ormanların sınır noktaları sabit taş ve beton kazıklarla tespit edilir. Tespit edilen sınır noktalarının tahrip edilmesi veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 6. — 6831 sayılı Orman Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 10. — Sınırlandırılması bitirilen belde ve köye ait tutanak suretleri komisyon başkanlığınca ait olduğu belde ve köylerin münasip yerlerinde usulüne uygun bir şekilde asılmak suretiyle ilan edilir. Ayrıca tutanak örnekleri aynı gün ilgili orman işletme müdürlüğüne ve Maliye Bakanlığının mahallî kuruluşuna bir yazı ile gönderilir.

Asılma tarihi beldelerde belediye encümenlerinin köylerde ihtiyar heyetlerinin tasdik edecekleri belge-

(S. Sayısı : 390)

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 7. — 6831 sayılı Orman Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Orman Kadastro Komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilanı ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak ve kararlara karşı hak sahipleri askı tarihinden itibaren bir yıl içinde görevli ve yetkili Adliye Mahkemelerine müracaatla sınırlamaya itiraz edebilirler.

İlan tutanaklarında bu tutanak ve kararlara karşı ne suretle dava açılacağı açıkça belirtilir.

Sınırlamaya itiraz davaları her türlü harç ve resimden muaftır. Bu müddet içinde itiraz vukuu bulmaz ise komisyon kararları kesinleşir.

Gerçek ve tüzelkişiler tarafından açılacak itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğünce açılacak itiraz davalarında ise hasım tutanakla ismi geçen kişilerdir. Bu kişilerin itiraz konusu yeri başkalarına temlik etmiş olmaları veya ölmüş olmaları veyahut gaipliğine karar verilmiş olmaları halinde temlik, ölüm ve gaiplik tarihine bakılmaksızın itiraz davası sonuçlandırılır.

İtiraza konu yer içeren tutanakta kişi adı yazılmamışsa itiraz davası hasımsız açılır. Hasımsız açılan davalarda mahkemeler üç ay içinde ilgililerin davaya katılmaları için gerekli ilanı yaparlar.

Kadastro yapıp kesinleşen Devlete ait ormanlar tapu dairelerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın hazine adına tapuya tescil olunur.

Sınır noktalarındaki taş, beton, kazık ve diğer işaretler Orman Genel Müdürlüğünce korunur ve gereken sahalar dikenli tel içine alınır.

MADDE 8. — 6831 sayılı Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Orman Kadastro Komisyonunda bilfiil çalışan Başkan, Ormancı ve Ziraatçi üyelerle diğer teknik elemanlara verilecek aylık ve her türlü diğer ödemelerden başka, birinci derece son kademe memur aylığının brüt tutarının % 50'si (Yüzde elli) oranında ayrıca tazminat, Orman Genel Müdürlüğünce başkaca hiçbir işlem, emir ve yetkiye lüzum kalmaksızın ödenir.

Orman Kadastro Komisyonları için lüzumlu taşıt araçları ve görevlilerin kanunî yollukları ile her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğünce temin edilir.

Orman Kadastro işlerinin uygulanmasına ilişkin iş ve işlemler Tarım ve Orman Bakanlığınca bu kanunun yayımından itibaren dört ay içinde hazırlanıp Bakanlar Kurulunca onaylanacak bir yönetmelikte belirtilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 7. — Teklifin 7 nci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Teklifin 8 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

lerle tevsik olunur. Bu belgeler komisyon dosyalarında saklanır.

Kadastrosu tamamlanan ormanlara ait haritalar komisyon başkanınca tasdik olunur.

MADDE 7. — 6831 sayılı Orman Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Orman kadastro komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilanı ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak ve kararlara karşı hak sahipleri askı tarihinden itibaren bir yıl içinde görevli ve yetkili adliye mahkemelerine müracaatla sınırlamaya itiraz edebilirler.

İlan tutanaklarında bu tutanak ve kararlara karşı ne suretle dava açılacağı açıkca belirtilir.

Sınırlamaya itiraz davaları her türlü harç ve resimden muaftır. Bu müddet içinde itiraz olmaz ise komisyon kararları kesinleşir.

Gerçek ve tüzelkişiler tarafından açılacak itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğüne açılacak itiraz davalarında ise hasım, tutanakta ismi geçen kişilerdir. Bu kişilerin itiraz konusu yeri başkalarına temlik etmiş, ölmüş veya gaipliğine karar verilmiş olmaları halinde temlik, ölüm ve gaiplik tarihine bakılmaksızın itiraz davası sonuçlandırılır.

İtiraza konu yer için tutanakta kişi adı yazılmamışsa itiraz davası hasımsız açılır. Hasımsız açılan davalarda mahkemeler üç ay içinde ilgililerin davaya katılmaları için gerekli ilanı yaparlar.

Kadastrosu yapılıp kesinleşen Devlete ait ormanlar, tapu dairelerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın hazine adına tapuya tescil olunur.

Sınır noktalarındaki taş, beton kazık ve diğer işaretler, Orman Genel Müdürlüğüne korunur ve gereken sahalarda dikenli tel içine alınır.

MADDE 8. — 6831 sayılı Orman Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Orman kadastro komisyonunda bilfiil çalışan başkan, üye ve teknik elemanlarla diğer görevlilere verilecek yan ödemelerde Bütçe Kanunları ile tespit edilecek miktarların azamileri üzerinden ödeme yapılır.

Orman kadastro komisyonları için lüzumlu taşıt araçları ve görevlilerin kanunî yollukları ile her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğüne sağlanır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 9. — 6831 sayılı Orman Kanununun ikinci bölüm başlığı ile 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman Köylerinin Kaldırılması

Madde 13. — Devlet Ormanları içinde veya kenarında bulunan köylerde ve doğınık evlerde oturanlardan, toprağın korunması, tabii ve biyolojik dengenin sağlanması, yurt ve yöre gereği bulundukları yerlerden kaldırılmaları zorunlu olanlarla, bulundukları yerlerde kaldırılmalarına imkân olmayacağı anlaşılanların daha üretken hale getirilmeleri amacı ile başka yere kaldırılmalarına Tarım ve Orman Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilir. Bu takdirde bunların bıraktıkları taşınmazlar orman mefhumuna girer. Bu malların genel hükümler çerçevesinde takdir edilecek bedelleri sahiplerine ödenir veya nakil ve yerleştirilmeleri iskân ve toprak kanunları hükümlerine göre yapılır.

Bu iç iskân işi, Köy İşleri ve Kooperatifler ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanarak Bakanlar Kurulunca tasdik edilecek plana göre yapılır.

MADDE 10. — 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 18. — Devlet Ormanları hudutları içinde veya dört kilometreye kadar uzaklıkta olan yerlerde her çeşit fabrika kurulması Tarım ve Orman Bakanlığının; Bir kilometreye kadar olan yerlerde hızar ve şerit kurulması, taş, kireç, kömür, trebentin, katran ve benzeri ocakların kurulması orman idaresinin iznine bağlıdır. İzin işlemleri ile ilgili mevzuat Orman Genel Müdürlüğüince hazırlanacak yönetmelik ile düzenlenir. Ruhsatname istihsalı ve rüsum hakkındaki ahkâm mahfuzdur.

MADDE 11. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 19. — Ormanlara her cins hayvan sokulması yasaktır.

Ancak fevkalade hallerde; ormancılık tekniği imkân verdiği takdirde, devlet ormanlarına zarar vermeyecek şekilde geçici olarak, bu ormanlarda hayvan otlatılmasına, Tarım ve Orman Bakanlığınca yürürlüğe konulacak yönetmelikte belirtilecek esas ve usule uygun olarak izin verilebilir.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılmış sahalarda hiçbir suretle hayvan otlatılamaz.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 9. — Teklifin 9 uncu maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Teklifin 10 uncu maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Teklifin 11 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 9. — 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci Bölüm Başlığı ile 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman köylerinin nakledilmesi

Madde 13. — Devlet ormanları içinde veya bitişinde bulunan köylerde veya dağınık evlerde oturanlardan; bulundukları yerlerde kalkındırılmalarına imkân olmayacağı anlaşılanlarla, ormanın bütünlüğü, toprak ve su muhafazası ve biyolojik dengenin korunması bakımından, bulundukları yerlerden nakledilmelerine lüzum görülenlerin, Tarım ve Orman Bakanlığı ile Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığının müşterek teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca nakline karar verilir. Bu takdirde bunların bıraktıkları taşınmazlar, Devlet ormanı sayılır. Bu yerlerle diğer taşınmazların genel hükümler çerçevesinde takdir edilecek bedelleri sahiplerine ödenir. Nakil ve yerleştirmeler 2510 sayılı İskân Kanunu hükümlerine göre yapılır.

Bu iç iskân işi, Anayasanın 169 ve 170 inci maddelerine göre orman dışına çıkarılacak yerlerde yapılacak ise, Köy İşleri ve Kooperatifler ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanacak plana göre yürütülür.

MADDE 10. — 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 18. — Orman ürünleri işleyecek her çeşit fabrika kurulması Tarım ve Orman Bakanlığının; Devlet Ormanları hudutları içinde veya ormanlara dört kilometreye kadar olan yerlerde hızar ve şerit kurulması ve taş, kum, toprak, kireç, kömür, terebentin, katran ve benzeri ocakların açılması Orman Genel Müdürlüğünün iznine bağlı olup, ruhsatname alınması ve rüsum hakkındaki hükümler saklıdır.

Yangın görmüş ormanlarla gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılan sahalarda ve baraj havzalarında hiçbir surette izin verilemez.

MADDE 11. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 1744 Sayılı Kanunla değiştirilen 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 19. — Ormanlara her türlü hayvan sokulması yasaktır.

Ancak, fevkalade hallerde ormancılık tekniği imkân verdiği takdirde, Devlet ormanlarına zarar vermeyecek şekilde ve geçici olarak, bu ormanlarda hay-

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 12. — 6831 sayılı Orman Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 21. — Devlet ormanlarındaki otlaklara dışardan toplu olarak veya sürü halinde hayvan sokulup otlatılması tanzim olunacak planlara göre orman idaresinin iznine bağlıdır.

Planlar otlak zamanından evvel tanzim ve orman işletme Müdürlüklerince tasdik olunur.

MADDE 13. — 6831 sayılı Orman Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 22. — Tarım ve Orman Bakanlığı, Devlet ormanları içindeki ağaçsız otlak, yaylak ve kışlakların tanzim, tevsi ve ıslahı hususunda gerekli tedbirleri alır.

MADDE 14. — 6831 sayılı Orman Kanununun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 25. — Orman Genel Müdürlüğü; mevkii ve haiz olduğu hususiyeti dolayısıyla lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları, memleketin ilim hayatının istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak, halkın çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkân vermek maksadıyla Millî Parklar, Tabiat Parkları, Tabiat Anıtları ve Tabiatı Koruma sahaları ayırır ve düzenler.

Bu gibi sahaların ayrılma esasları muhafaza ormanları hükümlerine göre tatbik olunur.

MADDE 15. — 6831 sayılı Orman Kanununun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 26. — Orman İnsan İlişkilerinde, ormanın korunması, kullanma değerlerinin esas tutulması, ormancılıkta ve amenejman planlarında çok taraflı faydalanma esaslarını getirmek maksadıyla; Devlet ormanlarından yapılacak istihsal, Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunacak esaslar dairesinde ve amenejman planlarına göre Devlet tarafından yapılır veya 40 ncı madde hükümleri dairesinde yaptırılabilir.

MADDE 16. — 6831 sayılı Orman Kanununun 27 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devlet Ormanlarından kesilecek veya herhangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçlardan, hangilerinin diplerinin ve hangi ürün çeşidinin kimler tarafından numaralanıp, damgalanacağına orman mahsullerinin kesim, imal, toplama, koruma ve satış icaplarına göre nakil ve istif etme ve ölçme işlerine ve nakliye tezkelerinin tanzim ve kullanılmasına ait şekil ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce tayin ve tespit olunur.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 12. — Teklifin 12 nci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 13. — Teklifin 13 üncü maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — Teklifin 14 üncü maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Teklifin 15 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 16. — Teklifin 16 ncı maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

van otlatılmasına Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılmış sahalarda hiçbir surette hayvan otlatılamaz.

MADDE 12. — Teklifin 12 nci maddesi Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 13. — Teklifin 13 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 14. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 25. — Orman Genel Müdürlüğü; mevkîî ve özelliği dolayısıyla lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları; bilim ve fennin istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak, toplumun çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkân vermek maksadıyla millî parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma sahaları ve orman mesire yerleri olarak ayırır, düzenler, yönetir ve gerektiğinde işletir.

MADDE 15. — Teklifin 15 inci maddesi Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 16. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 27 ncı maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devlet ormanlarından kesilecek veya herhangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçlardan, hangilerinin diplerinin ve hangi ürün çeşidinin kimler tarafından numaralanıp damgalanacağına, orman mahsüllerinin kesim, imal, toplama, koruma ve satış icaplarına göre nakil, istif ve ölçme işlerine, nakliye tekerelerinin tanzim ve kullanılmasına ait şekil ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce tayin ve tespit olunur.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 17. — 6831 sayılı Orman Kanununun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 30. — Devlet ormanlarından elde edilen ürünlerin piyasa satışlarında açık artırma esastır. Açık artırmaya arz edilen orman ürünlerinin miktar ve kalite itibariyle mahallî ihtiyaçlara ve satış icaplarına uygun partiler halinde ayarlanması mecburidir.

Resmî daire ve müessese ve Kamu İktisadî Teşebbüslerinin ihtiyaçları ile Tarım ve Orman Bakanlığınca kapasitesi, teknolojisi ve kuruluş yeri uygun görülen özel sektör sanayi tesislerinin ihtiyaçları pazarlıkla karşılanabilir.

Lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını icap ettiren hallerde de her türlü orman emvali pazarlıkla satılabilir.

Pazarlıkla yapılacak orman emvali satışına ait bedeller piyasa satış fiyatı üzerinden tahsil edilir.

Bu maddede yazılı satışların şartları ve şekilleri Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

MADDE 18. — 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 31. — Mülki hudutları içinde tahammülü müsait Devlet ormanı bulunan köylerde, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan ihtiyaç sahibi aile reislerine, köyde barınmalarına mahsus yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan ve masrafları köy bütçesinden karşılanan cami ve köy yolu köprüsü inşaatları için bu ormanların verim gücü nispetinde ve üretilen emvalin cins ve nevi dikkate alınarak yine bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları alınmak suretiyle bir defaya mahsus yapacak emval verilir. Yukarıda sıralanan ev ve müstamilatı ile cami ve köy yolu köprüsü tamirâtı için gerekli yapacak emval en yakın istif veya satış istif yerinden maliyet bedeli ile verilir.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları yakacak odun verimi bulunan bu ormanlardan ve verim gücü nispetinde tarife bedeli ile her yıl karşılanır. Yakacak ihtiyaçlarının bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden karşılanması halinde kesme, taşıma ve istif masrafları ayrıca alınır.

Mülki hudutları içinde tahammülü müsait Devlet Ormanı bulunmasına rağmen yapacağı elverişli emval üretilmemesi veya amenejman planları kesim düzeni gereği olarak bu ormanlardan her sene üretim yapılmaması halinde zati yapacak, yakacak ve müşterek ihtiyaçları birinci ve ikinci fıkralardaki esaslar ve nispetler dahilinde, aynı plan ünitesindeki (seri) ormanlardan üretilen emvalden karşılanabilir.

Bu maddeye müsteniden yapacak ve yakacak emval verilebilmesi için köylerde mevcut ve kurulu haneler bu konunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde tespit edilir. Kanunun yayımı tarihinden sonra nüfus artımı veya aile teşkili gibi sebeplerle yapacak ve yakacak talebinde bulunanlar bu madde hükmünden istifade edemezler : Ancak bunların yapacak ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere ve yakacak talepleri ise her yıl maliyet bedeli ile karşılanabilir.

Bu maddeye müsteniden verilen yapacak ve yakacak emvalin yerinde kullanılmayıp her ne suretle olursa olsun elden çıkarılması, gayesi dışında kullanılması, orman idaresinden izin alınmadan imal edilmek gayesiy-le de olsa başka yere götürülmesi, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkarılması, bunların her ne suretle olursa olsun alınması veya kabul edilmesi yasaktır.

Bu yasaklara uymayanlar ile daha önce yukarıdaki fıkraya aykırı hareket edenler bu madde hükmünden istifade edemezler.

Bu madde hükümlerine göre verilen yapacak ile bunların enkazı ve yakacak emval haczedilemez.

Yukarıda yazılı ihtiyaçlar için verilen yapacak ve yakacak emvalin aynı köy halkının bu gibi ihtiyaçlarına devrine orman idaresince izin verilebilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 17. — Teklifin 17 nci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 18. — Teklifin 18 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 17. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 30. — Devlet Ormanlarından elde edilen ürünlerin piyasa satışlarında açık artırma esastır. Açık artırmaya arz edilen orman ürünlerinin miktar ve kalite itibarıyla mahallî ihtiyaçlara ve satış icaplarına uygun partiler halinde ayarlanması zorunludur.

Resmî daire, müessese ve kamu iktisadî teşebbüslerinin ihtiyaçları ile lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını gerektiren hallerde her türlü orman emvali piyasa fiyatı üzerinden pazarlıkla satılabilir.

Bu maddede yazılı satışların şartları ve şekilleri Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

MADDE 18. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 31. — Mülkî hudutları içinde verimi yeterli Devlet ormanı bulunan köylerde, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan ihtiyaç sahibi aile reislerine, köyde barınmalarına mahsus yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan ve masrafları köy bütçesinden karşılanan cami ve köy yolu köprüsü, köy konağı inşaatları için yapacak emval, bu ormanların verim gücü nispetinde ve üretilen emvalin cins ve nevi dikkate alınarak yine bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları alınmak suretiyle bir defaya mahsus olmak üzere, bunların gerekli tamirâtı için ise, en yakın istif veya satış istif yerinden maliyet bedeli ile verilir. Tamir ihtiyacının verildiği tarihten itibaren en az beş yıl geçmedikçe tekrar tamir için ihtiyaç verilemez.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları, yakacak odun verimi bulunan bu ormanlardan verim gücü nispetinde tarife bedeli her yıl karşılanır. Yakacak ihtiyaçlarının bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden karşılanması halinde kesme, taşıma ve istif masrafları ayrıca alınır.

Mülkî hudutları içinde verimi yeterli olan Devlet ormanı bulunmasına rağmen yapacağı elverişli emval üretilmemesi veya amenajman planları kesim düzeni gereği olarak bu ormanlardan her sene üretim yapılmaması halinde zati yapacak, yakacak ve müşterek ihtiyaçları birinci ve ikinci fıkralardaki esaslar ve nispetler dahilinde, aynı plan ünitesindeki (seri) ormanlardan üretilen emvalden karşılanabilir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 19. — 6831 sayılı Orman Kanununun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 32. — Mülki hudutları içinde tahammülsüz Devlet Ormanı bulunan köylerde; köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan köylülerle hudutları içinde tahammülü müsait Devlet ormanı bulunan ve nüfusu 2.500 den aşağı kasabalar halkına kendi ihtiyaçlarına sarf edilmek şartıyla, barınmaları için yapacakları ev, ahır, samanlık, ambar ihtiyaçlarıyla masrafları, köy veya belediye bütçesinden karşılanan cami ve köy yolu köprüsü ihtiyaçları için en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile bir defaya mahsus yapacak emval verilebilir.

Bu yerler halkının yakacak odun ihtiyaçları her yıl en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci ve 32 nci maddeler kapsamına giren yerlerde oturup ta bu maddelerden istifade edemeyenlerin ihtiyaçları piyasa satış bedeli ile istif veya satış istif yerlerinden karşılanabilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 19. — Teklifin 19 uncu maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatif-Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

Bu madde hükümlerine göre yapacak ve yakacak emval verilebilmesi için, köylerde mevcut ve kurulu haneler bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde tespit edilir. Kanunun yayımı tarihinden sonra nüfus artımı veya aile teşkili gibi sebeplerle yapacak ve yakacak talebinde bulunanlar, bu madde hükmünden istifade edemezler. Ancak bunların yapacak ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere ve yakacak talepleri ise her yıl maliyet bedeli ile karşılanabilir.

Bu maddeye göre verilen yapacak ve yakacak emvalin yerinde kullanılmayıp her ne suretle olursa olsun elden çıkarılması, gayesi dışında kullanılması, Orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürülmesi, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkarılması, bunların her ne suretle olursa olsun alınması veya satılması yasaktır.

Bu yasaklara uymayanlar ile daha önce yukarıdaki fıkra aykırı hareket edenler bir daha bu madde hükmünden istifade edemezler.

Bu madde hükümlerine göre verilen yapacak ile bunların enkazı ve yakacak emval haczedilemez.

Yukarıda yazılı ihtiyaçlar için verilen yapacak ve yakacak emvalin, aynı köy halkının bu gibi ihtiyaçlarına devredilmesine orman idaresince izin verilebilir.

MADDE 19. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 32. — Mülki hudutları içinde verimi yeterli olmayan Devlet ormanı bulunan köylerde; köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan köylülerle, hudutları içinde verimi yeterli Devlet ormanı bulunan ve nüfusu 2500'den aşağı kasabalar halkına kendi ihtiyaçlarına sarf edilmek şartıyla, yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ihtiyaçlarıyla; masrafları köy veya belediye bütçesinden karşılanan cami, köy yolu köprüsü ve köy konağı ihtiyaçları için, en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliye bedeli ile bir defaya mahsus yapacak emval verilebilir.

Bu yerler halkının yakacak odun ihtiyaçları her yıl en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci ve 32 nci maddeler kapsamına giren yerlerde oturup da bu maddelerden istifade edemeyenlerin ihtiyaçları, piyasa satış bedeli ile istif veya satış istif yerlerinden karşılanabilir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 20. — 6831 sayılı Orman Kanununun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 33. — Hariçten gelecek ve Hükümetçe iskâna tabi tutulacak göçmenlerle, Hükümetçe memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak veya köylerde yerleştirilecek olanlara ve mülki hudutları içinde Devlet ormanı bulunan köylerde yer sarsıntısı, yangın, heyelân, sel ve çığ yüzünden felakete uğrayan muhtaç köylülere; yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar için bir defaya mahsus olmak üzere Tarım ve Orman Bakanlığınca en yakın istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları karşılığında yapacak emval verilebilir.

Bu madde dışında kalan köylerdeki felâketzede ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci maddenin 5 inci ve 7 nci fıkralarındaki hükümler, 32 nci ve 33 üncü maddeler hakkında da tatbik olunur.

MADDE 21. — 6831 sayılı Orman Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. — 31, 32 ve 33 üncü maddelere göre yeniden ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için yapacak orman emvali alanların; bu husustaki yönetmelikte tespit olunacak yapı sistemlerine göre inşaat yapımları zorunludur.

Bu maddenin uygulama şekli ve şartları İmar ve İskân, Köyüşleri ve Kooperatifler, Enerji ve Tabii Kaynaklar ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanıp, Bakanlar Kurulunca onaylanacak yönetmelikte gösterilir.

MADDE 22. — 6831 sayılı Orman Kanununun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 36. — Tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları ve maliyet bedeli karşılığında zati yapacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları ve bunların Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek kriterlere göre muhtaçlık durumları her sene Orman Bölge Şefinin iştirakiyle Köy İhtiyar Kurulunca ormanın verimi ve isteklilerin ihtiyacı göz önünde tutularak mahallinde tespit edilir.

Köy müşterek ihtiyaçlarına öncelik tanınır.

Yakacak ihtiyaçları kurulu hane ve nüfus sayısı esas tutularak verimin dağıtılması suretiyle karşılanır.

Hane sayısındaki eksilmeler ve nüfus sayısındaki değişiklikler Köy İhtiyar Kurulunca orman idaresine bildirilir.

Maliyet bedeli ile zati yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları da aynı kurul tarafından mahallinde tespit edilir.

Verilen yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranları Köy Muhtarı Orman dairesine bildirmekle mükelleftir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 20. — Teklifin 20 nci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 21. — 6831 sayılı Orman Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. — 31, 32 ve 33 üncü maddelere göre yeniden ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için yapacak orman emvali alanların, bu husustaki yönetmelikte tespit olunacak yapı sistemlerine göre inşaat yapmaları zorunludur.

Bu maddenin uygulama şekli ve şartları İmar ve İskân, Köy İşleri ve Kooperatifler, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Tarım ve Orman bakanlıklarınca birlikte hazırlanıp, Bakanlar Kurulunca onaylanacak yönetmelikte gösterilir.

MADDE 22. — 6831 sayılı Orman Kanununun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 36. — Tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları ve maliyet bedeli karşılığında zatî yapacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları ve bunların Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek kriterlere göre muhtaçlık durumları her sene Orman Bölge Şefinin iştirakiyle köy ihtiyar kurulunca ormanın verimi ve isteklilerin ihtiyacı göz önünde tutularak mahallinde tespit edilir.

Köy müşterek ihtiyaçlarına öncelik tanınır.

Yakacak ihtiyaçları mevcut hane ve nüfus sayısı esas tutularak verimin dağıtılması suretiyle karşılanır.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 20. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 33. — Hariçten gelecek ve Hükümetçe iskâna tabi tutulacak göçmenlerle, Hükümetçe memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak veya köylerde yerleştirilecek olanlara ve mülki hudutları içinde Devlet ormanı bulunan köylerde yer sarsıntısı, yangın, heyelan, sel ve çığ yüzünden felakete uğrayan muhtaç köylülere; yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar için bir defaya mahsus olmak üzere Tarım ve Orman Bakanlığına en yakın istif veya satış istif yerlerinden kesme, taşıma ve istif masrafları karşılığında yapacak emval verilebilir.

Bu madde dışında kalan köylerde felaketzede ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci maddenin 5, 6 ve 7 nci fıkralarındaki hükümler, 32 nci ve 33 üncü maddeler hakkında da tatbik olunur.

MADDE 21. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. — 31 inci, 32 nci ve 33 üncü maddelere göre yeniden ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için yapacak orman emvali alanların, bu husustaki yönetmelikte tespit olunacak yapı sistemlerine göre inşaat yapmaları zorunludur.

Bu maddenin uygulama şekli ve şartları; İmar ve İskân, Köy İşleri ve Kooperatifler, Enerji ve Tabii Kaynaklar ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanarak Bakanlar Kurulunca çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

MADDE 22. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 36. — Tarife bedeli ile kesme taşıma ve istif masrafları ve maliyet bedeli karşılığında zatî yapacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları ve bunların Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek esaslara göre muhtaçlık durumları, her sene Orman bölge şefinin iştirakiyle köy ihtiyar heyetince ormanın verimi ve isteklilerin ihtiyacı göz önünde tutularak mahallinde tespit edilir.

Köyün müşterek ihtiyaçlarına öncelik tanınır.

Yakacak ihtiyaçları, mevcut hane ve nüfus sayısı esas tutularak verimin dağıtılması suretiyle karşılanır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 23. — 6831 sayılı Orman Kanununun 37 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 37. — Devlet ormanlarından çıkarılacak tomruk, tel direk, maden direk, sanayi odunu, kâğıtlık odun, lif - yonga odunu, sırik, çubuk yakacak odun, reçine, sığla yağı, çıra ve şımşir gibi yıllık üretim programına alınmış orman ürünlerinin dışındaki her nev'i orman ürün ve artıklarını, tayin olunacak mıntıka ve süreler içinde toplayıp çıkarmaları için, öncelikle 40 ıncı maddede belirlenen kooperatiflere veya iş yerindeki veya civarındaki köylülere, ilanen duyurulmak suretiyle ve tarife bedelini ödemeleri şartıyla izin verilebilir.

Bu yerlerdeki kooperatiflerin veya iş yerinde veya civarındaki köylülerin bu işe istekli olmadıklarının veya iş güçlerinin yeterli bulunmamasını tespit ve tevsiki halinde; bu ürünlerin diğer isteklilerce üretimine aynı şartlarla izin verilebilir.

Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek ormana zararlı ağaçcıklar ve köylüler ile diğer orman zararlılarının, orman idaresince tespit edilecek şartlarla kesilerek, köklenerek, sökülerek veya toplanarak ormandan çıkarılması için isteklilere izin verilebilir. Bunları kesen, kökleyen, söken veya toplayan kişilerden para alınmaz.

MADDE 24. — 6831 sayılı Orman Kanununun 38 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 25. — 6831 sayılı Orman Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 39. — Devlet ormanlarından yapılacak istihssalden, 31, 32 ve 33 üncü maddeden istifade edenlerin ihtiyaçları öncelikle karşılanır.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Hane sayısındaki eksilmeler ve nüfus sayısındaki değişiklikler köy ihtiyar kurulunca orman idaresine bildirilir.

Maliyet bedeli ile zati yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları da aynı kurul tarafından mahallinde tespit edilir.

Verilen yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkarırları köy muhtarı orman dairesine bildirmekle mükelleftir.

MADDE 23. — Teklifin 23 üncü maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 24. — Teklifin 25 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

Hane sayısındaki eksilmeler ve nüfus sayısındaki değişiklikler köy ihtiyar heyetince orman idaresine bildirilir.

Maliyet bedeli ile zati yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları da aynı heyet tarafından mahallinde tespit edilir.

Verilen yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkarırları, köy muhtarı orman idaresine bildirmekle mükelleftir.

MADDE 23. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 37 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 37. — Devlet ormanlarından çıkarılacak tomruk, tel direk, mader direk, sanayi odunu, kâğıtlık odun, lif - yonga odunu, sırık, çubuk yakacak odun, reçine, sığla yağı, çıra ve şimsir gibi yıllık üretim programına alınmış orman ürünlerinin dışındaki her nevi orman ürün ve artıklarını, tayin olunacak muntika ve süreler içinde toplayıp çıkarmaları için, öncelikle 40 ıncı maddede belirlenen kooperatiflere veya işyerindeki veya civarındaki köylülere, ilanen duyurulmak suretiyle ve tarife bedelini ödemeleri şartıyla izin verilebilir.

Bu yerlerdeki kooperatiflerin veya işyerinde veya civarındaki köylülerin bu işe istekli olmadıklarının veya iş güçlerinin yeterli bulunmamasının tespit ve tevsiki halinde, bu ürünlerin diğer isteklilerce toplanıp çıkarılmasına aynı şartlarla izin verilebilir.

Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek ormana zararlı ağaçcıklar ve kökler ile diğer orman zararlılarının, orman idaresince tespit edilecek şartlarla kesilerek, köklenerek, sökülerek veya toplanarak ormandan çıkarılması için isteklilere izin verilebilir. Bunları kesen, kökleyen, söken veya toplayan kişilerden para alınmaz.

MADDE 24. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 39. — Devlet ormanlarından yapılacak istihisalden, 31 inci, 32 nci ve 33 üncü maddelerden istifade edenlerin ihtiyaçları öncelikle karşılanır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 26. — 6831 sayılı Orman Kanununun 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 40. — Devlet ormanlarında ağaçlama, bakım, imar, yol yapma, kesme, toplama taşıma imal gibi orman işleri öncelikle iş yerindeki veya civarındaki, sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köy ve kasabalarda 34 üncü maddede ki şartlarla ve orman işleriyle de uğraşmak üzere kurulan ve işe ehil olan kooperatiflere veya işyerinde veya civarındaki işe ehil köylülere iş güçleri oranında gördürülür.

Yapılacak işe yukarıda belirtilen kooperatiflerin ve köylülerin iş güçlerinin kâfi gelmemesi veya işe ehil olmamaları veya aşırı fiyat istemeleri gibi hallerde bu işler iş yerine civar olmayan, birinci fıkrada belirtilen nitelikteki kooperatifler veya işyerine civar olmayan köylülere veya taahhüt yoluyla yaptırılabilir. Bu işleri yapacak müteahhitlerden nitelik ve sayıları işin mahiyet ve miktarına göre tespit edilen teknik eleman çalıştırmaları ve malî yeterlik belgesi istenir.

MADDE 27. — 6831 sayılı Orman Kanununun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 57. — Yurtta orman sahasını çoğaltmak maksadıyla orman sınırları içinde yangın ve çeşitli nedenlerle meydana gelmiş olan açıklıklarda, verimsiz, vasıfları bozulmuş orman alanlarında, Devlete ait olup yetiştirme muhiti şartları elverişli ve ekonomik icabların gerektirdiği yerlerde orman idaresince ağaçlandırmalar yapılır.

Orman ve ağaç sevgisini artırmak için köy, kasaba ve şehirler civarında devlete veya diğer kamu tüzelkilerine ait arazilerde de gerekli şartlar bulunduğu takdirde, örnek nitelikte olmak ve istekli kamu kuruluşlarınca korunup bakılmak şartı ile ağaçlandırmalar yapılabilir.

MADDE 28. — 6831 sayılı Orman Kanununun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 59. — 57 nci maddenin ikinci fıkrasında yazılı yerlerdeki ağaçlandırılmış sahalara, ilgili kamu kuruluşuna teslim edilir ve bunlar hakkında bu kanunun hükmü şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlara müteallik hükümleri tatbik olunur.

Kendi arazilerinde ağaçlandırma yapmak isteyen gerçek kişilere, sahipleri tarafından talep edildiği takdirde; plan, proje yapımında ve bunların uygulamalarında orman idaresince teknik yardım yapılabilir. Bunlar hakkında hususi ormanlara müteallik hükümler tatbik olunur.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 25. — Teklifin 26 ncı maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 26. — Teklifin 27 nci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 27. — Teklifin 28 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 25. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 40 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 40. — Devlet Ormanlarında ağaçlama, bakım, imar, yol yapımı, kesme, toplama, taşıma, imal gibi orman işleri; işyerinin ve işyerinde çalışacakların hangi mülki hudut ve orman teşkilatı hudutları içerisinde kaldığına bakılmaksızın, öncelikle işyerinde veya civarındaki orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine veya işyerinde veya civarındaki orman işlerinde çalışan köylülere, işyerine olan mesafeleri ile iş güçleri dikkate alınarak gördürülür.

Yapılacak işe yukarıda belirtilen kooperatiflerin ve köylülerin iş güçlerinin yeterli bulunmaması veya işe ehil olmaları veya aşırı fiyat istemeleri veya işin dağıtımı veya yapılması ile ilgili konularda çözülmesi mümkün olmayan ihtilaflar çıkarmaları gibi hallerde, bu işler; işyerine civar olmayan orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine veya köylülere yaptırılabilir gibi taahhüt yolu ile de yaptırılabilir.

Bu işleri yapacak müteahhitlerden, işin mahiyet ve hacmine göre ormancı teknik eleman çalıştırmaları istenilir. Ayrıca bu taahhüde gireceklerden mali yeterlilik belgesi istenir.

MADDE 26. — 6831 sayılı Orman Kanununun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 57. — Yurtta orman sahasını çoğaltmak maksadıyla, orman sınırları içinde yangın ve çeşitli nedenlerle meydana gelmiş olan açıklıklarda, verimsiz, vasıfları bozulmuş orman alanlarında, Devlete ait olup yetişme yeri şartları elverişli olan ve ekonomik icapların gerektirdiği yerlerde orman idaresince ağaçlandırmalar yapılır.

Orman ve ağaç sevgisini artırmak için köy, kasa ba ve şehirler civarında devlete veya diğer kamu tüzelkişilerine ait arazilerde de gerekli şartlar bulunduğu takdirde, örnek nitelikte olmak ve bu kuruluşlarca korunup bakılmak şartı ile ağaçlandırmalar yapılabilir.

MADDE 27. — 6831 sayılı Orman Kanununun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 59. — 57 nci maddenin ikinci fıkrasında yazılı yerlerdeki ağaçlandırılmış sahalara, ilgili kamu kuruluşuna teslim edilir ve bunlar hakkında bu Kanunun tüzelkişiliği haiz kamu müesseselerine ait ormanlara ilişkin hükümleri uygulanır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 29. — 6831 sayılı Orman Kanununun 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 60. — Orman idaresinin ve diğer kamu kuruluşları ile gerçek ve özel tüzelkişilerin orman ağacı ve ağaççığı fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere, uygun görülen yerlerde, her yıl ağaçlandırılacak sahaya yetecek miktarda fidan üretecek genişlikte fidanlık Orman Genel Müdürlüğünce tesis edilir.

MADDE 30. — 6831 sayılı Orman Kanununun 64 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 64. — Tarım ve Orman Bakanlığının vereceği ağaçlandırma planı gereğince ve tayin edeceği ağaç nevilerinden bu Kanunun 63 üncü maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki arazide, yarım hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek veya kavak, okaliptüs ve kızılâğaç ağaçlıkları tesis edecek hususi şahıslara veya hükmi şahsiyeti haiz teşekküllere, Tarım ve Orman Bakanlığının izni ile Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasından kuruluş kredisi açılır. Kuruluş kredisi için 15 yıl müddetle Tarım ve Orman Bakanlığı bütçesine miktarı 50 000 000 liradan aşağı olmamak şartıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası sermayesine mahsuben ayrıca tahsisat konulur.

Orman yetiştireceklere verilecek kuruluş kredisinin miktarı, faiz nisbeti, müddeti ve diğer şartları Tarım ve Orman ve Ticaret Vekaletleriyle Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasınca müştereken tespit edilir.

MADDE 31. — 6831 sayılı Orman Kanununun 66 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 28. — Teklifin 29 uncu maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 29. — Teklifin 30 uncu maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 30. — Teklifin 31 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

Kendi arazilerinde ağaçlandırma yapmak isteyen gerçek ve tüzelkişilere, sahipleri tarafından talep edildiği takdirde; plan ve proje yapımında ve bunların uygulamalarında, orman idaresince teknik yardım yapılabilir. Bunlar hakkında hususi ormanlara ilişkin hükümler uygulanır.

MADDE 28. — 6831 sayılı Orman Kanununun 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 60. — Orman idaresi ve diğer kamu kuruluşları ile gerçek ve tüzelkişilerin orman ağacı ve ağaççığı fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere uygun görülen yerlerde, her yıl ağaçlandırılacak sahaya yetecek miktarda fidan üretecek genişlikte fidanlıklar, Orman Genel Müdürlüğünce tesis edilir.

MADDE 29. — 6831 sayılı Orman Kanununun 64 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 64. — Tarım ve Orman Bakanlığının vereceği ağaçlandırma planı gereğince ve tayin edeceği ağaç türlerinden bu Kanunun 63 üncü maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki arazide veya Orman Genel Müdürlüğünce uygun görülecek Devlet ormanı açıklıklarında bir hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek veya kavak, okaliptüs, kızılâğaç ve ibrelî ağaçlıkları tesis edecek gerçek ve tüzelkişilere, Tarım ve Orman Bakanlığının izni ile Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasınca kuruluş kredisi verilir.

Orman yetiştireceklere verilecek kuruluş kredisinin miktarı, faiz nisbeti, müddeti ve diğer şartları Tarım ve Orman ve Ticaret Bakanlıklarıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasınca müştereken tespit edilir.

MADDE 30. — 6831 sayılı Orman Kanununun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 66. — Orman yetiştirecek köy orman kooperatiflerine lüzumlu fidanlar, orman idaresi tarafından bedelsiz verilebilir. Dikim işi orman memurlarının gözetimi altında yaptırılır. Bu ağaçlama sahaları orman idaresinin devamlı gözetim ve kontrolü altında bulundurulur ve gelişip yetişmesi için lüzumlu tedbirlerin alınması sağlanır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 32. — 6831 sayılı Orman Kanununun 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 71. — Umumi hükümler dairesinde tazminat talebiyle mahkemeye müracaat hakları mahfuz kalmak üzere yangın söndürülürken sakatlananlara; sakatlık derecesine göre orman idaresince ayrıca 15 000 liradan 60 000 liraya kadar, ölenlerin ise kanunî mirascılarına 150 000 lira para verilir.

Devlet memuru, olupta sakatlanan veya ölenlerin hakkında umumî ahkâm tatbik olunur. Ayrıca bu memurlar birinci fıkra hükmünden de istifade ederler.

İşbu tediyeler mahkemeler tarafından hükmolunacak tazminata mahsup edilmez.

Yaralanan ve hastalananların hastanelere nakli ve tedavi masrafları orman idaresine aittir. Bunlar Devlet hastanelerinde parasız tedavi edilir.

MADDE 33. — 6831 sayılı Orman Kanununun 79 uncu maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman Memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir zabıt ile tespit ve nakil vasıtaları ile suç aletleri ve suç mahsulü malları zapt ve icabında suç işleyenleri yakalamak selahiyetini haizdirler.

MADDE 34. — 6831 sayılı Orman Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 84. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste ve mahrukat vesair mahsulleri ile suçta kullanılan aletleri vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere mevcut ise orman depolarına, orman deposu yoksa suç mahallî belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutlarında ise o köy muhtarlığına, yokluğunda vekiline, onun da yokluğunda ihtiyar meclisi üyelerinden birine yedemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye ve köy yetkililerine bu teslim edilen mallar en kısa zamanda behemahal orman depolarına naklettirilir. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar Orman İşletme Müdürlüklerinin müsadereci mallar satış Komisyonlarınca mahallinde veya pazar yerlerinde ilan edilmek suretiyle derhal satılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları orman idaresinde veya yedieminde bekletilemez. Bu vasıtaların kayıtlı olduğu trafik bürosuna derhal durum bildirilir ve trafik görevlilerince de kaydına ve ruhsatnamesine orman suçundan zapt edilmiş olduğu hususunda şerh konur. Konması mecburî olan bu şerhi kaydında taşıyan nakil vasıtasını satın alan üçüncü şahısların hüsnüniyet iddiaları nazarı itibara alınmaz. Bu nakil vasıtaları sahiplerinin talebi üzerine 1 inci fıkroda belirtilen satış komisyonlarınca takdir ve tespit edilerek rayiç değeri karşılığında kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil gösterdiklerinde dava neticesinde müsadereci karar verildiği takdirde aynen iade etmek kaydıyla sahibine iade edilir. Zaptolunan nakil vasıtasının müsadereci karar verilip infaz edilinceye kadar aynı vasıta ile yeniden orman suçu işlendiği takdirde vasıtanın sahibine iade olunabilmesi için nakit veya Devlet tahvili veya Banka teminatı verilmesi zorunludur, bu durumda mahkemeler vasıta için alınmış nakit teminatın irad kaydına karar verilir.

Müsadereci karar verilen nakil vasıtası hakkında verilmiş başka bir müsadere kararı sebebiyle satışın mümkün olmaması halinde alınmış teminat orman idaresince irad kaydedilir veya zabıt sırasında tespit edilmiş değeri sahibinden ya da kefilinden tahsil edilir.

Suçta kullanılan nakil vasıtaları kesin zorunluluk olmadıkça yediemine teslim olunmaz. Bir ay zarfında teminat karşılığında sahibine iade veya satış işlemi yapılır.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 31. — Teklifin 32 nci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 32. — Teklifin 33 üncü maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 33. — 6831 sayılı Orman Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 84. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste, mahrukat vesair mahsuller ile suçta kullanılan aletler vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere orman depolarına, orman deposu yoksa ve suç mahalli belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutları içinde ise o köy muhtarına, yokluğunda vekiline onun da yokluğunda ihtiyar heyeti üyelerinden birine yedemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye veya köy yetkililerine teslim edilen bu mallar en kısa zamanda mutlaka orman depolarına naklettirilir. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar Orman İşletme Müdürlüklerinin müsadereli mallar satış komisyonlarınca mahallinde veya pazar yerlerinde ilan edilmek suretiyle derhal satılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları orman idaresinde veya yedieminde bekletilemez. Bu vasıtaların kayıtlı olduğu trafik bürosuna derhal durum bildirilir ve trafik görevlilerince de kaydına ve ruhsatnamesine orman suçundan zapt edilmiş olduğu hususunda şerh konulur. Konması mecburî olan bu şerhi kaydında

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 31. — 6831 sayılı Orman Kanununun 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 71. — Genel hükümlere göre tazminat talebiyle mahkemeye müracaat hakları mahfuz kalmak üzere, yangın söndürülürken sakatlananlara; sakatlık derecesine göre orman idaresince, ayrıca olay tarihindeki devlet memurunun birinci derece son kademe brüt aylığı miktarına kadar, ölenlerin ise kanunî mirasçılarına bu miktarın üç misli para tazminat olarak verilir.

Devlet memuru olupta sakatlanan veya ölenlerin hakkında genel hükümler tatbik olunur. Ayrıca bu memurlar birinci fıkra hükmünden de yararlanırlar.

Yukarıda belirtilen ödemeler, mahkemeler tarafından hükmolunacak tazminata mahsup edilmez.

Yaralanan ve hastalananların hastanelere nakli ve tedavi masrafları orman idaresine aittir. Bunlar Devlet hastanelerinde parasız tedavi edilir.

MADDE 32. — Teklifin 33 üncü maddesi 32 nci madde olarak aynen benimsenmiştir.

MADDE 33. — 6831 sayılı Orman Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 84. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste, yakacak vesair mahsuller ile suçta kullanılan aletler, vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere orman depolarına, orman deposu yoksa ve suç mahalli belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutları içinde ise o köy muhtarına, yokluğunda vekiline onun da yokluğunda ihtiyar heyeti üyelerinden birine yedemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye veya köy yetkililerine teslim edilen bu mallar en kısa zamanda orman depolarına naklettirilir. Bunlardan çürüyerek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar, bir mahkeme kararına gerek olmaksızın orman işletme müdürlüklerinin müsadereli mallar satış komisyonlarınca, mahallinde veya pazar yerlerinde ilan edilmek suretiyle derhal satılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları orman idaresinde veya yedieminde bekletilemez. Bu vasıtaların kayıtlı olduğu trafik bürosuna derhal durum bildirilir ve trafik görevlilerince de, trafik siciline ve ruhsatnamesi-

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

Sahibi tarafından belirtilen esaslara uygun olarak alınmayan veya sahibince istenmeyen veya sahibi bulunmayan suç nakil vasıtaları en çok bir ay beklemeden sonra 1 inci fıkra da belirtilen satış komisyonunca mahallinde veya pazar yerlerinde, bu yerlerde fiyat veya alıcı oluşmadığı takdirde idarece uygun görülecek herhangi bir yerde ilan edilmek suretiyle satılır.

Müsaderesine karar verilmeden yukarıda gösterildiği şekillerde tedbiren satışları yapılan orman emvali, sair mahsuller, suçta kullanılan alet ve nakil vasıtalarının bedelleri yapılan her türlü masraflar düşüldükten sonra emanet olarak bankaya veya orman idaresi veznesine yatırılır.

Orman suçu nedeniyle idarece zaptedildikten sonra kaçırılmış, çalınmış veya mahkemelerce verilmiş müsadere hükmü kesinleşmiş olup orman idaresince satışı yapılacak nakil vasıtalarının orman idaresinin yazılı istemi üzerine kimin elinde olursa olsun yakalanarak en yakın orman idaresine teslimine orman memurları, polis, jandarma, trafik görevlileri, belediye zabıtası görevli ve yükümlüdür.

Müsaderesine hükmolunup satışı yapılan nakil vasıtasının satış bedeli suç tarihinde idarece tespit olunup teminata bağlanmış değerinden düşük olduğu takdirde aradaki fark, alınmış teminattan mahsup edilir veya sahibi ya da kefillerinden tahsil edilir.

Sanık lehine karar verilmesi halinde zaptedilmiş emval mevcut ise derhal ve satılmış ise bedeli iade olunur.

Müsaderesine karar verilen mallar, nakil vasıtaları ve suçta kullanılan aletler satılmamış ise satılır.

Evvelce satılıp parası emanete alınan veya bilahare satılan nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'si, hüküm kesinleştikten sonra kaçağı haber verenlere, yakalayıp zaptedenlere ikramiye olarak verilir.

Polis ve jandarma ile köy muhtarı ve ihtiyar meclisi azalarının kaçak emvali ve varsa nakil vasıtasını yakalamaları ve orman idaresine teslim etmeleri halinde bunlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

Nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'sinin % 20'si muhbire, geri kalanı bilfiil yakalayanlara verilir.

Kaçakçılığın muhbiri yoksa buna ait hisse de bilfiil yakalayanlara verilir.

Nakil vasıtası ve suç aletleri satış bedelinin bakiye % 50'si ve malların satış bedeli Orman Genel Müdürlüğü hesabına irad kaydedilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

taşıyan nakil vasıtasını satın alan üçüncü şahısların iyi niyet iddiaları nazarı itibare alınmaz. Bu nakil vasıtaları sahiplerinin talepleri üzerine birinci fıkrada belirtilen satış komisyonlarınca takdir ve tespit edilecek rayiç değerleri karşılığında kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil göstermeleri halinde dava neticesinde müsaderesine karar verildiği takdirde aynen iade kaydıyla sahiplerine teslim edilir.

Zaptolunan nakil vasıtası ile yeniden orman suçu işlendiği takdirde vasıtanın sahibine iade olunabilmesi için nakit veya devlet tahvili veya banka teminatı verilmesi zorunludur.

Müsaderesine karar verilen nakil vasıtası hakkında verilmiş başka bir müsadere kararı sebebiyle satışın mümkün olamaması halinde alınmış teminat orman idaresince irat kaydedilir veya zabıt sırasında tespit edilmiş değeri sahibinden veya kefilinden tahsil edilir.

Suçta kullanılan nakil vasıtaları kesin bir zaruret olmadıkça yedimeine teslim edilemez. Bu vasıtalar bir ay zarfında teminat karşılığında sahibine iade edilir veya satış işlemi yapılır.

Sahibi tarafından belirtilen esaslara uygun olarak alınmayan veya istenmeyen veya sahibi bulunmayan mezkûr nakil vasıtaları en çok bir ay beklemeden sonra birinci fıkrada belirtilen satış komisyonunca mahallinde veya pazar yerlerinde, bu yerlerde alıcı veya uygun fiyat bulunmadığı takdirde idarece uygun görülecek herhangi bir yerde ilan etmek suretiyle satılır.

Müsaderesine karar verilmeden yukarıda gösterildiği satışları yapılan orman emvali, sair mahsuller suçta kullanılan aletler ve nakil vasıtalarının bedelleri yapılan her türlü masraflar düşüldükten sonra emanet olarak bankaya veya orman idaresi veznesine yatırılır.

Orman suçu sebebiyle bu vasıtalar idarece zapt edildikten sonra kaçırılmış veya çalınmış veya mahkemelerce verilen müsadere hükümlerinin kesinleşmiş olması halinde, orman idaresince satışı yapılacak nakil vasıtalarının orman idaresinin yazılı talebi üzerine orman memurları, polis, jandarma, trafik görevlileri ve belediye zabıtası, bu vasıtalar kimin elinde olursa olsun yakalayarak en yakın orman idaresine teslim ile görevli ve yükümlüdürler.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

ne orman suçundan zapt edilmiş olduğu hususunda açıklama konulur. Trafik sicili ve ruhsatnamesinde bu açıklamayı taşıyan nakil vasıtasını satın alan üçüncü şahısların iyi niyet iddiaları dikkate alınmaz. Bu nakil vasıtaları sahiplerinin talepleri üzerine birinci fıkrada belirtilen satış komisyonlarınca takdir ve tespit edilecek rayiç değerleri karşılığında, kanunun muteber teminat veya muteber müteselsil kefil göstermeleri halinde dava neticesinde müsaderesine karar verildiği takdirde aynen iade şartıyla sahiplerine teslim edilir.

Zaptolunan nakil vasıtası ile yeniden orman suçu işlendiği takdirde vasıtanın sahibine iade olunabilmesi için nakit veya Devlet tahvili veya banka teminatı verilmesi zorunludur.

Müsaderesine karar verilen nakil vasıtası hakkında verilmiş başka bir müsadere kararı sebebiyle satışın mümkün olamaması halinde alınmış teminat orman idaresince irat kaydedilir veya zapt sırasında tespit edilmiş değeri sahibinden veya kefilinden tahsil edilir.

Suçta kullanılan nakil vasıtaları kesin bir zaruret olmadıkça yedimeine teslim edilemez. Bu vasıtalar bir ay zarfında teminat karşılığında sahibine iade edilir veya satış işlemi yapılır.

Sahibi tarafından belirtilen esaslara uygun olarak alınmayan veya istenmeyen veya sahibi bulunmayan nakil vasıtaları, en çok bir ay beklemeden sonra birinci fıkrada belirtilen satış komisyonunca mahallinde veya pazar yerlerinde, bu yerlerde alıcı veya uygun fiyat bulunmadığı takdirde idarece uygun görülecek herhangi bir yerde, ilan edilmek suretiyle satılır.

Müsaderesine karar verilmeden yukarıda gösterildiği şekilde satışları yapılan orman emvali, sair mahsuller, suçta kullanılan aletler ve nakil vasıtalarının bedelleri, yapılan her türlü masraflar düşüldükten sonra emanet olarak bankaya veya orman idaresi veznesine yatırılır.

Orman suçu sebebiyle bu vasıtalar idarece zapt edildikten sonra kaçırılmış veya çalınmış veya mahkemelerce verilen müsadere hükümlerinin kesinleşmiş olması hallerinde, orman idaresince satışı yapılacak nakil vasıtalarının, orman idaresinin yazılı talebi üzerine orman memurları, polis, jandarma, trafik görevlileri ve belediye zabıtası, bu vasıtaları kimin elinde

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 35. — 6831 sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 91. — 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yapacak emval veren ağaçları kesenler iki aydan bir seneye kadar hapis ve yapacak emvalin beher metreküpü için bin lira ağır para cezası ile cezalandırılır. Ancak yirmi santimetre kutrundan aşağı olanlar için bu cezalar bir misli artırılarak hükmolunur. Ağaç kesme motorlu araç ve gereçler kullanılarak yapılmış ise asıl cezalar bir katı artırılarak hükmolunur. 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yakacak emval veren ağaçları keserek odun veya kömür yapanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve odunun beher kentali için üçyüz lira, kömürün beher kentali için de binbeşyüz lira ağır para cezasıyla cezalandırılır. Bu suretle verilecek ceza bin liradan aşağı olamaz.

14 üncü maddenin (A) bendine yazılı yetişmiş veya yetiştirilmiş fidanları kesmek, sökmek, ekim sahalarını bozmak, ağaçları boğmak, bunlardan yalamuk, pedevra, hortama çıkarmak fiilleri için verilecek cezalar beş misli artırılarak hükmolunur. Bu maddenin uygulanmasında fidandan maksat sekiz santimetre ve daha az orta kuturlu ağaç ve ağaçcıkların fidelik, çırpılık, çubukluk safhalarındaki halidir.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenler bir aydan üç aya kadar hapis ve yapacak ise metreküpü bin lira, yakacak ise kentali üçyüz lira olmak üzere para cezasıyla cezalandırılır.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Müsaderesine hükmolunup satışı yapılan nakil vasıtasının satış bedeli suç tarihinde idarece tespit edilerek teminata bağlanmış değerinden düşük olduğu takdirde aradaki fark, alınmış teminattan mahsup edilir veya sahibinden yahut kefillerinden tahsil edilir.

Sanık lehine karar verilmesi halinde zaptedilmiş emval mevcut ise derhal veya satılmış ise bedeli aynen iade olunur.

Müsaderesine karar verilen emval, nakil vasıtaları ve suçta kullanılan aletler satılmamış ise satılır.

Evvelce satılıp parası emanete alınan veya bilahare satılan nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'si, hüküm kesinleştikten sonra kaçağı haber verenler ve yakalayıp zaptedenlere ikramiye olarak verilir.

Polis ve jandarma ile köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyelerinin kaçak emvali ve varsa nakil vasıtasını yakalamaları ve orman idaresine teslim etmeleri halinde bunlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

Kaçakçılığın muhbiri yoksa buna ait hisse de bilfiil yakalayanlara verilir.

Nakil vasıtası ve suç aletleri satış bedelinin % 50'si, orman emvalinin satış bedelinin ise tamamı Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

MADDE 34. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 91. — 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yapacak emval veren ağaçları kesenler iki aydan bir seneye kadar hapis ve yapacak emvalin beher metre küpü için yedibinbeşyüz liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılır. Ancak yirmi santimetre kutrundan aşağı olanlar için bu cezalar bir misli artırılarak hükmolunur. Ağaç kesme motorlu araç ve gereçler kullanılarak yapılmış ise asıl cezalar bir katı artırılarak hükmolunur.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yakacak emval veren ağaçları keserek odun veya kömür yapanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve odununun beher kentali için binbeşyüz liradan, kömürün beher kentali için de beşbin

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

de olursa olsun yakalayarak en yakın orman idaresine teslim ile görevli ve yükümlüdürler.

Müsaderesine hükmolunup satışı yapılan nakil vasıtasının satış bedeli suç tarihinde idarece tespit edilerek teminata bağlanmış değerinden düşük olduğu takdirde aradaki fark, alınmış teminattan mahsup edilir veya sahibinden yahut kefillerinden tahsil edilir.

Sanık lehine karar verilmesi halinde zaptedilmiş emval mevcut ise derhal veya satılmış ise bedeli aynen iade olunur.

Müsaderesine karar verilen emval, nakil vasıtaları ve suçta kullanılan aletler satılmamış ise satılır.

Evvelce satılıp parası emanete alınan veya bilahare satılan nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'si, hüküm kesinleştikten sonra kaçağı haber verenlerle yakalayıp zaptedenlere ikramiye olarak verilir.

Polis ve jandarma ile köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyelerinin kaçak emvali ve varsa nakil vasıtasını yakalamaları ve orman idaresine teslim etmeleri halinde, bunlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır. Nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'si muhbire, geri kalanı bilfiil yakalayanlara verilir.

Kaçakçılığın muhbiri yoksa buna ait hisse de bilfiil yakalayanlara verilir.

Nakil vasıtası ve suç aletleri satış bedelinin % 50'si, orman emvalinin satış bedelinin ise tamamı Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

MADDE 34. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca da aynen benimsenmiştir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

14 üncü maddenin (C) bendinde yazılı fiilleri işleyenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentlerine muhalif hareket edenler orman sahipleri ise yapılan zarar miktarına göre bir aydan bir seneye kadar hapis ve bin liradan ikibin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Ancak kendi arazisi üzerinde tohum ekmek veya fidan dikmek suretiyle yetiştirilecek ormanların sahipleri yukarıdaki fıkra hükmüne tabi değildir.

14 üncü maddedeki suçları hayvan beslemek için işleyenler hakkında yukarıdaki cezalar bir misli artırılır.

MADDE 36. — 6831 sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 92. — Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince ormanlarda izin almadan açılan maden ocakları idarece kapatılır.

Suçlular hakkında yirmibin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Başkaca zarar husule gelmiş ise ayrıca tazmin ettirilir. İzin alarak bir nevi ocakları açanlar idarece kendilerine veya temsilcilerine tebliğ edilecek tedbirlere riayet etmezler ise bu cezanın yarısına hükmolunur. Bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocaklar orman idaresince işletilmekten men edilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler
Komisyonu Metni)

liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır. Bu suretle verilecek ceza üçbin liradan aşağı olamaz.

14 üncü maddenin (A) bendinde yazılı yetişmiş veya yetiştirilmiş fidanları kesmek, sökmek, ekim sahalarını bozmak, ağaçları boğmak, bunlardan yalamuk, pedevra, hartama çıkarmak fiilleri için verilecek cezalar beş misli artırılarak hükmolunur. Bu maddenin uygulanmasında fidandan maksat sekiz santimetre ve daha az orta kuturlu ağaç ve ağaçcıkların fidelik, çırpılık, çubukluk safhalarındaki halidir.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenler bir aydan üç aya kadar hapis ve yedibinbeşyüz liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

14 üncü maddenin (C) bendinde yazılı fiilleri işleyenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentlerine muhalif hareket edenler orman sahipleri ise yapılan zarar miktarına göre bir aydan bir seneye kadar hapis ve onbin lira ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Ancak kendi arazisi üzerinde tohum ekmek veya fidan dikmek suretiyle yetiştirilecek ormanların sahipleri yukarıdaki fıkra hükmüne tabi değildir.

14 üncü maddedeki suçları hayvan beslemek için işleyenler hakkında yukarıdaki cezalar bir misli artırılır.

MADDE 35. — 6831 sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 92. — Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince ormanlarda izin almadan açılan maden ocakları idarece kapatılır.

Suçlular hakkında yüzellibin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

Başkaca zarar husule gelmiş ise ayrıca tazmin ettirilir. İzin alarak bu nevi ocakları açanlar idarece kendilerine veya temsilcilerine tebliğ edilecek tedbirlere riayet etmezler ise bu cezanın yarısına hükmolunur. Bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocaklar orman idaresince işletilmekten men edilir.

MADDE 35. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca da aynen benimsenmiştir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 37. — 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 93. — Bu Kanununun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri ika edenler, izne bağlı işleri izinsiz yapanlar dört aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar. İşgal ve faydalanma yeniden tarla açmak suretiyle vaki olduğu veya yanmış orman sahalarına taalluk ettiği takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Her nevi mahsul ve tesislerin müsaderehine hükm olunur. Müsadere olunan mahsuller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irad kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu husustaki talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

Birinci fıkrada değinilen işgal ve faydalanılan alan ile yeniden açılan tarlanın beş dekardan fazla olması halinde bu fıkrada yazılı ceza yarı oranında artırılır.

MADDE 38. — 6831 sayılı Orman Kanununun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 94. — Bu Kanunun 18 inci maddesinde tayin edilen mesafeler dahilinde yapılması izne bağlı olan fabrika, hızar, şeritlerle, kireç, kömür, terebentin, katran, sakız ve buna benzer ocakları izinsiz kuranlar onbin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Bunların işletilmesi de menedilir.

MADDE 39. — 6831 sayılı Orman Kanununun 95 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu Kanunun 19 uncu maddesine göre her nevi ormanlara izinsiz hayvan sokanlar bir aydan altı aya kadar hafif hapis ve ayrıca beher kıl keçi ve deve için elli lira, diğer büyükbaş hayvanların beheri için yirmibeş lira, küçükbaş hayvanların beheri için onbeş lira hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu suretle verilecek para cezası beşyüz liradan aşağı olamaz.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 36. — 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 93. — Bu Kanunun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri ika edenler, izne bağlı işleri izinsiz yapanlar altı aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

İşgal ve faydalanma yeniden tarla açmak suretiyle vaki olduğu veya yanmış orman sahalarına taalluk ettiği veya kesinleşmiş orman sınırları içerisinde işlendiği takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Birinci ve ikinci fıkralarda değinilen işgal ve faydalanılan alanın veya yeniden açılan tarlanın yüzölçümünün beş dekardan fazla olması halinde bu fıkra yazılı ceza yarı oranında artırılır.

Her nevi mahsul ve tesislerin müsadere hukuksal olarak belirlenmesi, müsadere olunan mahsuller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irat kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık veya diğer kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu husustaki talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

MADDE 37. — 6831 sayılı Orman Kanununun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 94. — Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve yapılması izne bağlı olan fabrika, hızar ve şeritlerle, kireç, kömür, terebentin, katran, sakız, taş, kum, toprak ve buna benzer ocakları izinsiz kurulanlar otuzbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Bunların işletilmesi de men edilir.

MADDE 38. — 6831 sayılı Orman Kanununun 95 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 95. — Fıkra 1 ve 2 - Bu Kanunun 19 uncu maddesine göre her nevi ormanlara izinsiz hayvan sokanlar bir aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis ve ayrıca beher kıl keçi ve deve için beşyüz liradan, diğer büyükbaş hayvanların beheri için ikiyüzelli liradan, küçükbaş hayvanların beheri için yüz yirmibeş liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu suretle verilecek para cezası binbeşyüz liradan aşağı olamaz.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 36. — 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 93. — Bu Kanunun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri işleyenler veya izne bağlı işleri izinsiz yapanlar, altı aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

İşgal ve faydalanma yeniden tarla açmak suretiyle vaki olduğu veya yanmış orman sahalarına ilişkin bulunduğu veya kesinleşmiş orman sınırları içerisinde işlendiği takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

Birinci ve ikinci fıkralarda değinilen işgal ve faydalanılan alanın ve yeniden açılan tarlanın yüzölçümünden beş dekardan fazla olması halinde, bu fıkra yazılı ceza yarı oranında artırılır.

Her türlü mahsul ve tesislerin müsadere hukuksal olarak belirlenmesi, müsadere olunan mahsuller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irad kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık veya diğer kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince, yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu husustaki talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

MADDE 37. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 38. — 6831 sayılı Orman Kanununun 95 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 95. — Fıkra 1 ve 2 : Bu Kanunun 19 uncu maddesine göre ormanlara izinsiz hayvan sokanlar bir aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis ve ayrıca beher kıl keçi ve deve için ikiyüz liradan, diğer büyükbaş hayvanların beheri için yüz liradan, küçükbaş hayvanların beheri için elli liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu suretle verilecek para cezası binbeşyüz liradan aşağı olamaz.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 40. — 6831 sayılı Orman Kanununun 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 96. — Bu Kanunun 20 ve 21 inci maddesinde yazılı hükümlere muhalif hareket edenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 41. — 6831 sayılı Orman Kanununun 97 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tespit edilen şekilde dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekte kesenler, kesilen ağaçların miktarı göz önünde bulundurularak beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 42. — 6831 sayılı Orman Kanununun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 98. — 31, 32, 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zatî ihtiyaçları ile köy müşterek ihtiyaçları için verilen orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranlar, bunları verilmiş gayesine uygun kullanmayanlar, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürenler, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkaranlar, veya 35 inci maddede belirtilen emvali aldığından itibaren bir yıl içerisinde yapı sistemine uygun inşaat yapmayarak bu emvali elden çıkaranlar ile bu maddede belirtilen her türlü emvali her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler iki aydan bir seneye kadar hapis ve bin liradan beşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

İhtiyaç için verilmiş yakacaklarda da bu madde hükmü uygulanır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı eylemleri işleyenlerin her birinden ayrı ayrı suç konusu emvalin rayiç değerinin iki misli tazminat olarak alınır.

MADDE 43. — 6831 sayılı Orman Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 99. — 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 39. — 6831 sayılı Orman Kanununun 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 96. — Bu Kanunun 20 nci ve 21 inci maddesinde yazılı hükümlere aykırı hareket edenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 40. — 6831 sayılı Orman Kanununun 97 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 97. — Fıkra 1 - Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tespit edilen şekilde dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekte kesenler, kesilen ağaçların miktarı göz önünde bulundurularak beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 41. — 6831 sayılı Orman Kanununun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 98. — 31, 32, 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zatî ihtiyaçları ile köy müşterek ihtiyaçları için verilen orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranlar, bunları verilîş gayesine uygun kullanmayanlar, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürenler, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkaranlar, veya 35 inci maddede belirtilen emvali aldığından itibaren bir yıl içerisinde yapı sistemine uygun inşaat yapmayarak bu emvali elden çıkaranlar ile bu maddede belirtilen her türlü emvali her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler iki aydan aşağı olmamak üzere hapis ve onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

İhtiyaç için verilmiş yakacaklarda da bu madde hükmü uygulanır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı eylemleri işleyenlerin her birinden ayrı ayrı suç konusu emvalin rayiç değerinin iki misli tazminat olarak alınır.

MADDE 42. — 6831 sayılı Orman Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 99. — 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 39. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 40. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 41. — 6831 sayılı Orman Kanununun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 98. — 31 inci, 32 nci ve 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zatî ihtiyaçları ile köy müşterek ihtiyaçları için verilen orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranlar, bunları verilîş gayesine uygun kullanmayanlar, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürenler, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkaranlar veya 35 inci maddede belirtilen emvali aldığından itibaren bir yıl içerisinde yapı sistemine uygun inşaat yapmayarak bu emvali elden çıkaranlar ile bu maddede belirtilen her türlü emvali her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler, iki aydan aşağı olmamak üzere hapis ve onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

İhtiyaç için verilmiş yakacaklarda da bu madde hükmü uygulanır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı eylemleri işleyenlerin her birinden ayrı ayrı, suç konusu emvalin rayiç değerinin iki misli tazminat olarak alınır.

MADDE 42. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 44. — 6831 sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 100. — 41 inci madde mucibince her çeşit orman mallarını nakliyesiz veya damgasız olarak nakledenler 108 inci madde gereğince cezalandırılırlar.

Nakliye tezkeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür ve sair orman mahsullerini taşıyanların malları kaçak olup olmadığının incelenmesi için 84 üncü maddede gösterilen şekilde alıkonulur. Kaçak olmadığı ve nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi verilir.

Malların kaçak olduğu anlaşılırsa 108 inci madde hükmü tatbik olunur.

Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlar veya ormandan kesilen ağaçlardan yapılacak damgayı tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürülenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 45. — 6831 sayılı Orman Kanununun 101 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 nci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususî orman sahipleri beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

Orman sahipleri bu cezanın infazından sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise bin liradan beşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

MADDE 46. — 6831 sayılı Orman Kanununun 102 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amenajman planlarında ormanın imarı, genişletilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşerelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbirleri almayan orman sahiplerinden beşyüz liradan üçbin liraya kadar hafif para cezası alınır.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 43. — 6831 sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 100. — 41 inci madde mucibince her çeşit orman mallarını nakliyesiz veya damgasız olarak nakledenler 108 inci madde gereğince cezalandırılırlar.

Nakliye tezkeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür vesair orman mahsullerini taşıyanların malları kaçak olup olmadığının incelenmesi için 84 üncü maddede gösterilen şekilde alıkonur. Kaçak olmadığı ve nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi verilir.

Malların kaçak olduğu anlaşılırsa 108 inci madde hükmü tatbik olunur.

Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlar veya ormandan kesilen ağaçlardan yapılacak damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 44. — 6831 sayılı Orman Kanununun 101 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 101. — Fıkra 1 ve 2 - «Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 nci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususî orman sahipleri yirmibeşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

Orman sahipleri bu cezanın infazından sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise otuzbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

MADDE 45. — 6831 sayılı Orman Kanununun 102 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 102. — Fıkra 1 - «51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amanejman planlarında ormanın imarı, genişletilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşerelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbirleri almayan orman sahipleri onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 43. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 44. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 45. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 47. — 6831 sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine muhalif hareket edenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar. Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile düşük, devrik ve heyelan gibi hallerde meydana gelen açıklıkları doldurmak ya da satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklerin herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle zarara sebebiyet verenler bin liradan beşbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 48. — 6831 sayılı Orman Kanununun 104 üncü maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

68 inci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler bir aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 49. — 6831 sayılı Orman Kanununun 105 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için selahiyetli memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen orman yangınına söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında vali ve kaymakamlar tarafından bin lira hafif para cezası verilir.

Ancak bu cezaya tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde alakalı mahalli sulh ceza mahkemesine itirazda bulunabilir. Bu itiraz evrak üzerinde tetkik edilir.

MADDE 50. — 6831 sayılı Orman Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 107. — 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenlerden beşyüz liradan bin liraya kadar hafif para cezası alınır.

MADDE 51. — 6831 sayılı Orman Kanununun 108 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Müsaderesine hükmolunacak orman mallarının ka nunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler, kullananlar, satanlar, satın alanlar veya bulunduranlar bir aydan bir seneye kadar hapis ve bin liradan üçbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

1 inci fıkrada yazılı fiillerin ticarethane sahibi olsun olmasın her türlü orman ürünü ticareti ile uğraşanlarla, kâr maksadıyla aldıkları orman mallarını işleyerek her ne şekilde olursa olsun alet ve eşya haline

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 46. — 6831 sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine muhalif hareket edenler onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere; Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile düşük, devrik ve heyelan gibi hallerle meydana gelen açıklıkları doldurmak ya da satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fidelikleri herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle zarara sebebiyet verenler yirmibeşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 47. — Teklifin 48 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 48. — 6831 sayılı Orman Kanununun 105 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 105. — Fıkra 1 ve 2 - 69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için yetkili memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya mahallî mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen orman yangınına söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında vali ve kaymakamlar tarafından beşbin lira para cezası verilir.

Ancak bu cezaya tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde ilgililer mahalli Sulh Ceza Mahkemesine itirazda bulunabilir. Bu itiraz evrak üzerinde incelenir, bu konuda verilen kararlar kesindir.

MADDE 49. — 6831 sayılı Orman Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 107. — 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 50. — 6831 sayılı Orman Kanununun 108 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 108. — Fıkra 1 ve 2 - Orman mallarının kanunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler, kullananlar, satanlar, satın alan-

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 46. — 6831 sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine muhalif hareket edenler 3 bin liradan aşağı olmamak üzere; Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile düşük, devrik ve heyelan gibi hallerle meydana gelen açıklıkları doldurmak ya da satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklere herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle zarara sebebiyet verenler; beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 47. — Teklifin 48 inci maddesi 47 nci madde olarak Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 48. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 49. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 50. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

dönüştürdükten sonra satanlar tarafından işlenmesi halinde bir seneden beş seneye kadar hapis ve beşbin liradan onbeşbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 52. — 6831 sayılı Orman Kanununun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 109. — Ağaçlarda bulunan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrosunda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar belirsiz hale getirenler, yerlerini değiştirenler, ile 116 ncı maddeye aykırı hareket edenler, bir aydan bir seneye kadar hafif hapis ve bin liradan beşbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 53. — 6831 sayılı Orman Kanununun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 112. — Bu Kanunda yasak edilen fiillerin işlenmesi yüzünden husule gelen zarar için istek halinde ayrıca gerçek zarar esası üzerinden tazminata da hükmedilir.

Gerçek zarar, rayiç değer dışında kalan hallerde suç işlenmesi yüzünden idarenin uğradığı tüm zararları içerecek ve ormanların korunması ve idaresi için teşkilat masraflarını, halin icaplarına göre mahrum kalınan kârı da kapsar biçimde aşağıdaki fıkralarda belirtilen yöntemle hesap edilecek olan değerdir.

Suç konu orman emvali ağaçtan elde edilmiş ise suçun işlendiği mahalle en yakın orman satış istif yerinde suç konusu orman mahsulü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve nevi emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim sürütme, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasından sonra tespit olunacak birim fiyat üzerinden gerçek zarar hesap edilir.

Suç konusu fidan ise, yıllık genel ortalama hacim artım ve idare süresi yaşındaki ağaç adedinden istifade etmek ve fidan yaşını esas tutmak suretiyle bulunan birim miktarı yukarıdaki fıkraya göre tespit edilen tomruk satış fiyatı ile çarpılarak gerçek zarar bulunur.

Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman ürününün gerçek zarar birim fiyatı ise ikinci fıkra esaslarına göre hesaplanır.

Orman işletme müdürlükleri görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini her yılın 2 nci ayının yirminci gününe kadar bir cetvel halinde tespit ve tanzim ederek bağlı bulunduğu Orman Bölge Başmüdürlüğüne tasdik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip derhal birer nüshalarını münakasasındaki Cumhuriyet Savcılıklarıyla sulh ve asliye ceza ve hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Tazminat mikta-

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

lar veya bulunduranlar bir aydan bir seneye kadar hapis ve onbeşbin lira ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

1 inci fıkra yazılı fiillerin ticarethane sahibi olsun olmasın her türlü orman ürünü ticareti ile uğraşanlarla, kâr maksadıyla aldıkları orman mallarını işleyerek her ne şekilde olursa olsun alet ve eşya haline dönüştükten sonra satanlar tarafından işlenmesi halinde bir seneden beş seneye kadar hapis ve yüzelli bin lira ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 51. — 6831 sayılı Orman Kanununun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 109. — Ağaçlarda bulunan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrounda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hale getirenler, yerlerini değiştirenler ile 116 ncı maddeye aykırı hareket edenler, bir aydan bir seneye kadar hafif hapis ve beşbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 52. — 6831 sayılı Orman Kanununun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 112. — Bu Kanunla yasaklanan fiillerin işlenmesi yüzünden husule gelen zarar için istek halinde ayrıca gerçek zarar esasından tazminata da hükmedilir.

Gerçek zarar, rayiç değer dışında kalan hallerde suç işlenmesi yüzünden idarenin uğradığı tüm zararları içerecek ve ormanların korunması ve idaresi için teşkilat masraflarını, halin icaplarına göre mahrum kalınan kârı da kapsar biçimde aşağıdaki fıkralarda belirtilen yöntemle hesap edilecek olan değerdir.

Suç konu orman emvali ağaçtan elde edilmiş ise suçun işlendiği yere en yakın orman satış istif yerinde suç konusu orman mahsulü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve nevi emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim, sürütme, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasından sonra tespit olunacak birim fiyat üzerinden gerçek zarar hesap edilir.

Suç konusu fidan ise, yıllık genel ortalama hacim artım ve idare süresi yaşındaki ağaç adedinden istifade

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

MADDE 51. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 52. — 6831 sayılı Orman Kanununun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 112. — Bu Kanunla yasaklanan fiillerin işlenmesi yüzünden husule gelen zarar için istek halinde ayrıca gerçek zarar esasından tazminata da hükmedilir.

Gerçek zarar, rayiç değer dışında kalan hallerde suç işlenmesi yüzünden idarenin uğradığı tüm zararları içerecek ve ormanların korunması ve idaresi için teşkilat masraflarını, halin icaplarına göre mahrum kalınan kârı da kapsar biçimde aşağıdaki fıkralarda belirtilen yöntemle hesap edilecek olan değerdir.

Suç konu orman emvali, ağaçtan elde edilmiş ise suçun işlendiği yere en yakın orman satış istif yerinde, suç konusu orman mahsulü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim, sürütme, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasından sonra tespit olunacak birim fiyat üzerinden gerçek zarar hesap edilir.

Suç konusu fidan ise, yıllık genel ortalama hacim artım ve idare süresi yaşındaki ağaç adedinden istifa-

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

rının tayin ve tespitinde tüm yargı organları bu cetvellerle bağlıdır. Hükmedilecek tazminat isteği geçmeyeceği gibi cetvellerdeki miktardan da az olamaz. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır.

MADDE 54. — 6831 sayılı Orman Kanununun 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 113. — Bu Kanunla yasak edilen fiilin ağaç kesilmesine taalluku halinde ağaç müsadere edilmiş olsa dahi talep halinde hükmolunacak tazminat mahallî rayice göre hesaplanır.

Mahallî rayiç; 112 nci maddenin 3 üncü fıkrasındaki esaslara göre, kesim, sürütme, taşıma ve istif giderleri düşülmeden, bulunacak ortalama birim değerine bu malın en yakın ilçe veya il merkezindeki satış yerlerine kadar nakilleri için yapılması gerekli masraf ile bu yerlerdeki satıcı kârının eklenmesi suretiyle elde edilecek bedeldir.

112 nci maddenin son fıkrası hükmü bu madde içinde aynen uygulanır.

MADDE 55. — 6831 sayılı Orman Kanununun 114 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 114. — Her türlü orman suçları ile tahrip olunan veya yakılan sahalar için bu kanunda yazılı tazminattan başka ayrıca ağaç cinsi, cari yıl içindeki mahallî birim saha ağaçlama gideri esas tutularak ağaçlama masrafına da hükmolunur.

Bu madde ile 112 nci ve 113 üncü maddelerin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

etmek veya fidan yaşını esas tutmak suretiyle bulunan birim miktarı yukarıdaki fıkraya göre tespit edilen tomruk satış fiyatı ile çarpılarak gerçek zarar bulunur.

Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman emvali gerçek zarar birim fiyatı ise ikinci fıkra esaslarına göre hesaplanır.

Orman İşletme Müdürlükleri görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini her yılın ikinci ayının yirminci gününe kadar bir cetvel halinde tespit ve tanzim ederek bağlı bulunduğu Orman Bölge Başmüdürlüğüne tasdik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip derhal birer nüshalarını mıntikasındaki C. Savcılıklarıyla Ceza ve Hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Tazminat miktarının tayin ve tespitinde tüm yargı organları bu cetvellerle bağlıdır. Hükmedilecek tazminat, isteği geçmeyeceği gibi cetvellerdeki miktardan da az olamaz. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır.

MADDE 53. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 113. — Bu Kanunla yasaklanan fiilin ağaç kesilmesine taalluku halinde ağaç müsadere edilmiş olsa dahi talep halinde hükmolunacak tazminat mahallî rayice göre hesaplanır.

Mahallî rayiç; 112 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki esaslara göre, kesim, sürütme, taşıma ve istif giderleri düşülmeden bulunacak ortalama birim değerine bu malın en yakın ilçe veya il merkezindeki satış yerine kadar nakilleri için yapılması gerekli masraf ile bu yerlerdeki satıcı kârının eklenmesi suretiyle elde edilecek bedeldir.

112 nci maddenin son fıkrası hükmü bu madde içinde aynen uygulanır.

MADDE 54. — Teklifin 55 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

de etmek veya fidan yaşını esas tutmak suretiyle bulunan birim miktarı, yukarıdaki fıkraya göre tespit edilen tomruk satış fiyatı ile çarpılarak gerçek zarar bulunur.

Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman emvali, gerçek zarar birim fiyatı ise ikinci fıkra esaslarına göre hesaplanır.

Orman İşletme Müdürlükleri, görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere, bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini, her yılın ikinci ayının yirminci gününe kadar bir cetvel halinde tespit ve tanzim edip bağlı bulunduğu orman bölge başmüdürlüğüne tasdik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip, derhal birer nüshalarını mıntikasındaki Cumhuriyet savcılıklarıyla ceza ve hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır. Yargı organları bu cetvelleri göz önünde bulundurarak tazminata hükmederler.

MADDE 53. — Adalet Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

MADDE 54. — 6831 sayılı Orman Kanununun 114 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 114. — Her türlü orman suçları ile tahrip olunan veya yakılan sahalara için, bu Kanunda yazılı tazminattan başka ayrıca, ağaç cinsine göre cari yıl içindeki mahallî birim saha ağaçlandırma gideri

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 56. — 6831 sayılı Orman Kanununun 115 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 115. — Devlet ormanları üzerinde herhangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Maliye ve Tarım ve Orman bakanlıklarının tasvibine bağlıdır.

MADDE 57. — 6831 sayılı Orman Kanununun 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — Bu Kanunun 1 inci maddesinde orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan sahipleri aşağıda yazılı şekillerde faydalanırlar.

A) (Ç, E) bentlerinde yazılı yerlerle (D) bentlerindeki şehir mezarlıklarından (H) bendindeki her nevi meyveli ağaç ve ağaçcıklarla kapalı yerlerden (Fıstık, çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç) sahipleri her türlü zatî ihtiyaçları ve pazar satışları için hiçbir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler.

B) (F, G) bentlerinde yazılı yerlerle (D) bendinde belirtilen kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklardan, (H) bendindeki fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri sahiplerinin zatî ihtiyaçları ve pazar satışları için yapacakları kesimler keşif, damga ve nakliye muamelelerine tabi olup, bu yerlerden pazar satışları için faydalanacak olanlardan idarenin yapacağı masraflar peşin olarak tahsil edilir. Bu muamelelerin şekil ve esasları Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunur.

Bu hükme muhalif hareket edenler bu Kanunun 109 uncu maddesine göre cezalandırılmakla beraber emval müsadere olunur.

MADDE 58. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla eklenmiş ek madde 1 hükmü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 59. — 6831 sayılı Orman Kanununa 1744 sayılı Kanunla eklenen ve 1906 sayılı Kanunla değiştirilen ek 3 üncü maddenin (A) fıkrasının (c) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

c) 6831 sayılı Orman Kanununun 17 nci ve 115 inci maddeleri uyarınca verilecek izin ve irtifak haklarına dayanılarak, Devlet ve diğer kamu tüzelkişileriyle özel hukuk tüzelkişilerince, kâr gayesi bulunmaksızın ve kamu yararına hizmetlerde kullanılmak üzere yapılacak tesisler dışındaki her türlü tesisin proje toplam bedelinden orman sahasına isabet eden kısmının % 5'i oranında alınacak hisseden;

d) Her yıl genel bütçenin binde beşinden az olmamak üzere genel bütçeden yapılacak yardımdan;

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 55. — Teklifin 56 ncı maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 56. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — Bu Kanunun 1 inci maddesinde orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan sahipleri aşağıda yazılı şekillerde faydalanırlar:

A) (Ç, E) bentlerinde yazılı yerlerle (D) bendindeki şehir mezarlıklarında (H) bendindeki her nevi meyvalı ağaç ve ağaçcıklarla kaplı yerlerden (Fıstık Çamlıkları ve Palamut Meşeleri hariç) sahipleri her türlü zati ihtiyaçları ve pazar satışları için hiç bir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler.

B) (F, G) bentlerinde yazılı (D) bendinde belirtilen kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklardan, (H) bendindeki Fıstık Çamlıkları ve Palamut Meşelikleri sahiplerinin zati ihtiyaçları ve pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye muamelelerine tabi olup, bu yerlerden pazar satışları için faydalanacak olanlardan idarenin yapacağı masraflar peşin olarak tahsil edilir. Bu muamelelerin şekil ve esasları Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunur.

Bu hükme muhalif hareket edenler bu kanunun 109 uncu maddesine göre cezalandırılmakla beraber emval müsadere olunur.

MADDE 57. — Teklifin 59 uncu maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

esas tutularak ağaçlandırma masrafına da hükmolunur.

MADDE 55. — 6831 sayılı Orman Kanununun 115 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 115. — Devlet ormanları üzerinde herhangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Maliye ve Tarım ve Orman bakanlıklarının iznine bağlıdır.

MADDE 56. — 6831 sayılı Orman Kanununun 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — Bu Kanunun 1 inci maddesinde orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan, sahipleri aşağıda yazılı şekillerde faydalanırlar :

A) (Ç ve E) bentlerinde yazılı yerlerde (D) bendindeki şehir mezarlıklarından ve (H) bendindeki her nevi meyvalı ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerlerden, (fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç) sahipleri her türlü zati ihtiyaçları ve pazar satışları için hiç bir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler.

B) (F ve G) bentlerinde yazılı yerlerde (D) bendinde belirtilen kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklardan, (H) bendindeki fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri sahiplerinin zati ihtiyaçları ve pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye muamelelerine tabi olup, bu yerlerden pazar satışları için faydalanacak olanlardan idarenin yapacağı masraflar peşin olarak tahsil edilir. Bu muamelelerin şekil ve esasları Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunur.

Bu hükme aykırı hareket edenler, bu kanunun 109 uncu maddesine göre cezalandırılmakla beraber emval müsadere olunur.

MADDE 57. — 6831 sayılı Orman Kanununa 1744 sayılı Kanunla Eklenen ve 1906 sayılı Kanunla değiştirilen Ek 3 üncü maddesinin A fıkrasının c bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ek Madde 3. — A - c) 6831 sayılı Orman Kanunu hükümleri gereğince verilecek izin ve irtifak haklarına dayanılarak, Devlet ve diğer kamu tüzelkişileriyle özel hukuk tüzelkişilerince kâr gayesi bulunmaksızın ve kamu yararına hizmetlerde kullanılmak üzere yapılacak tesisler dışındaki her türlü tesisin,

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 60. — 6831 sayılı Orman Kanununun geçici 1 inci ve geçici 6 ncı maddeleri hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 61. — Bu Kanunun 50 nci ve 51 inci maddeleri ile değiştirilen 112 nci ve 113 üncü madde hükümleri yayımı tarihini takip eden yılbaşından diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 62. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 58. — Teklifin 60 ıncı maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 59. — Teklifin 61 inci maddesini düzenleyen Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonunun metni Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 60. — Teklifin 62 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Tarım ve Orman, Köy İşleri ve Kooperatifler Komisyonu Metni)

proje toplam bedelinden orman sahasına isabet eden kısmının % 3'ü oranında alınacak hisseden;

MADDE 58. — 6831 sayılı Orman Kanununun 38 inci, Ek Madde 1 ve Geçici 1 inci ve Geçici 6 ncı madde hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 59. — Bu Kanunun 52 nci ve 53 üncü maddeleri ile değiştirilen 112 nci ve 113 üncü madde hükümleri yayımı tarihinden altı ay sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 60. — Teklifin 62 nci maddesi 60 ıncı madde olarak Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

